42. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1986. SZEPTEMBER 3.

Ludas Matyi

Brenner György rajza

TANULÓPÉNZ

– És örömmel nyitom meg a tavaly előtt végleg megszüntetett iskolát!

REVUNK A 8–9. OLDALON

AZ ELSŐ MEGBIZATÁS

– Diplomás és még egy tizórai bevásárlást se lehet rábízni. Veronai helyett turistaszalámit hoz.

Nem vette meg az e hetit?

Eddig hetente hat lottószelvénnyel nem nyertem 2–3 milliót – még ezreket sem – ezentúl hárommal várom, hogy elkerül az az 5–6 millió, amit az OTP ígérete szerint a 10 forintos lottószelvény hozhat. A 13 + 1-es totó pedig akár 10 milliót!

De emlékeznek, milyen vihart kavart a hetvenes évek második felében, hogy az ötös lottónyeremény többször is elérte a 3 milliót, míg korábban egy-másfél millió volt? Újságcikkek jelentek meg, nyilatkozatok hangzottak el, hogy miért nem vetnek gátat az ilyen nagyfokú munkanélküli jövedelemszerzésnek. Az OTP 78-ban le is vonta a következtetést, 3,30-ról 5 forintra emelte a szelvény árát, ugyanakkor változtatott a felosztáson úgy, hogy csökkenjen az öttalálatosok és növekedjék a négytalálatosok nyereménye. Az ötös ezzel eleinte 1 millió körüli összegre értékelődött le, ám az utóbbi időben ismét 2–3 millió. Most azonban nem hallani a felháborodottak hangját (nyilvánosan) – lehet, hogy a 86-os 3 millió nem azonos a 78-assal? És nemhogy újabb módosítással igyekeztek volna ismét korlátozni az összegeket, hanem az OTP még hangsúlyozta is: a nagyobb nyereményekkel kívánja vonzóbbá tenni a játékot. Aki ebből szeretne lakást venni, azt bebútorozni, egyetértően bólogat: hát bizony ideje volt, hogy az OTP felhagyjon a filléreskedéssel. És a reménykedőt rossz szó sem éri, mert ma már mindenki elismeri, hogy munkával nem nagyon megy. Persze lottó-totó révén is erősen kétséges.

Természetesen a nyeremény csak akkor lesz ennyi, ha nem csökken a szelvények száma. Az OTP viszont – átmenetileg – számít is a csökkenésre. Mert akkor – munkaerőgondok, kézi módszerek – legalább kevesebb szelvényt kell feldolgozni. Egy nyugati fogadóiroda tulajdonosát elöntené a sárga irigység, ha megtudná, hogy itt az is öröm, ha csökken a forgalom, mert akkor könnyebb a munka. Az aztán persze, hogy valóban növekszik-e a bevétel, mégiscsak a beérkező szelvények számától függ. Úgy látszik hosszú távon bíznak bennünk: nem munkáról van szó, játékról, ez előbb-utóbb menni fog!

Még akkor is, ha a júniusi bejelentés óta több olvasólevél kifogásolta a száz százalékos emelést. Hát senkinek sem jutott az eszébe, hogy ez nem békekölcsön, nem muszáj jegyezni. (Egyébként a békekölcsön számomra jobban kamatozott: azóta is béke van Európában, míg a lottótól, éppen a békét élvezve, egy öröklakást reméltem, de hiába.) Sőt, aki eddig nem vett 5 forintért egy-egy lottó- vagy totószelvényt, mostantól a dupláját spórolja meg, mint a szenvedélyes játékosok, akik közül viszont, ha valaki most abbahagyja a – mondjuk – heti tíz szelvény kitöltését, havonta legalább 400 forint jövedelemtöbblethez jut. Ebből 3 éven belül nyugdíjtakarékossági betétet nyithat és így mentesül a lelkiismeretfurdalástól, hogy munka nélkül, csupán szerencsével jut majd pénzhez nyugdíjas korában.

Földi Iván

Komfortkocsi

Ha nem olvassuk az újságban, talán észre sem vesszük, hogy megszüntették a Borsod expresszen az alig fél évvel ezelőtt forgalomba állított komfortkocsikat. Nem igényelte az utazóközönség. Jobb esetben egy-két utasa akadt, de az is előfordult, hogy teljesen üres volt.

Pedig hát senki sem vitathatja, hogy luxuskörülményeket nyújtottak a komfortkocsin. Repülőülésekből videót nézhettünk, zenét hallgathattunk vagy elolvashattuk a lapokat. S közben feketekávét is kaptunk. Ha ezek közül csak egyre tartottunk is igényt, már nem herdáltuk el a száz forintot, amit a menetjegy árán felül kellett kifizetnünk a komfortkocsiban való utazásért.

De hát tudvalevőleg igényes a magyar, kiváltképp, ha komforkocsiba száll. Valami speciális szolgáltatást még elvárt volna. Mondjuk, hogy az állomásfőnök kendőlobogtatással búcsúztassa. Vagy hogy váltsák valóra annak az ötven évvel ezelőtti filmslágernek az ígéretét, amely szerint: „Az én rózsám vasutas, vasutas, hogyha nem sok az utas, rögtön megölel...” Útközben egy forró ölelés mindenképp belefér a százasba. Pláne, ha nem sok az utas. Márpedig a Borsod expressz komfortkocsiján nem volt sok, ugye?

A MÁV illetékese elsősorban a rövid menetidőben látja ennek az okát. Mi az a két óra, amíg Pestről Miskolcra érünk! Úgy elrepül – különösen a repülőülésen –, hogy észre sem vesszük. Sem oda, sem vissza. De ha így van, miért kellett a komfortkedvelő utasokat a végállomáson leszállítani? Miért nem lehetett a komfortkocsit egy mellékvágányra kitolatni? Hadd élvezzék ott tovább az extra előnyöket. Sőt – tanácsolhatok utólag valamit? –, én az állomásfőnökség helyében még azt is megengedtem volna, hogy egyesek, akik nem szeretnek zötyikölődni, viszont komfortra vágynak, ezekre a félreállított kocsikra szálljanak fel.

Hiszen ha nem megy a vonat, menetidő sincs, nemde?

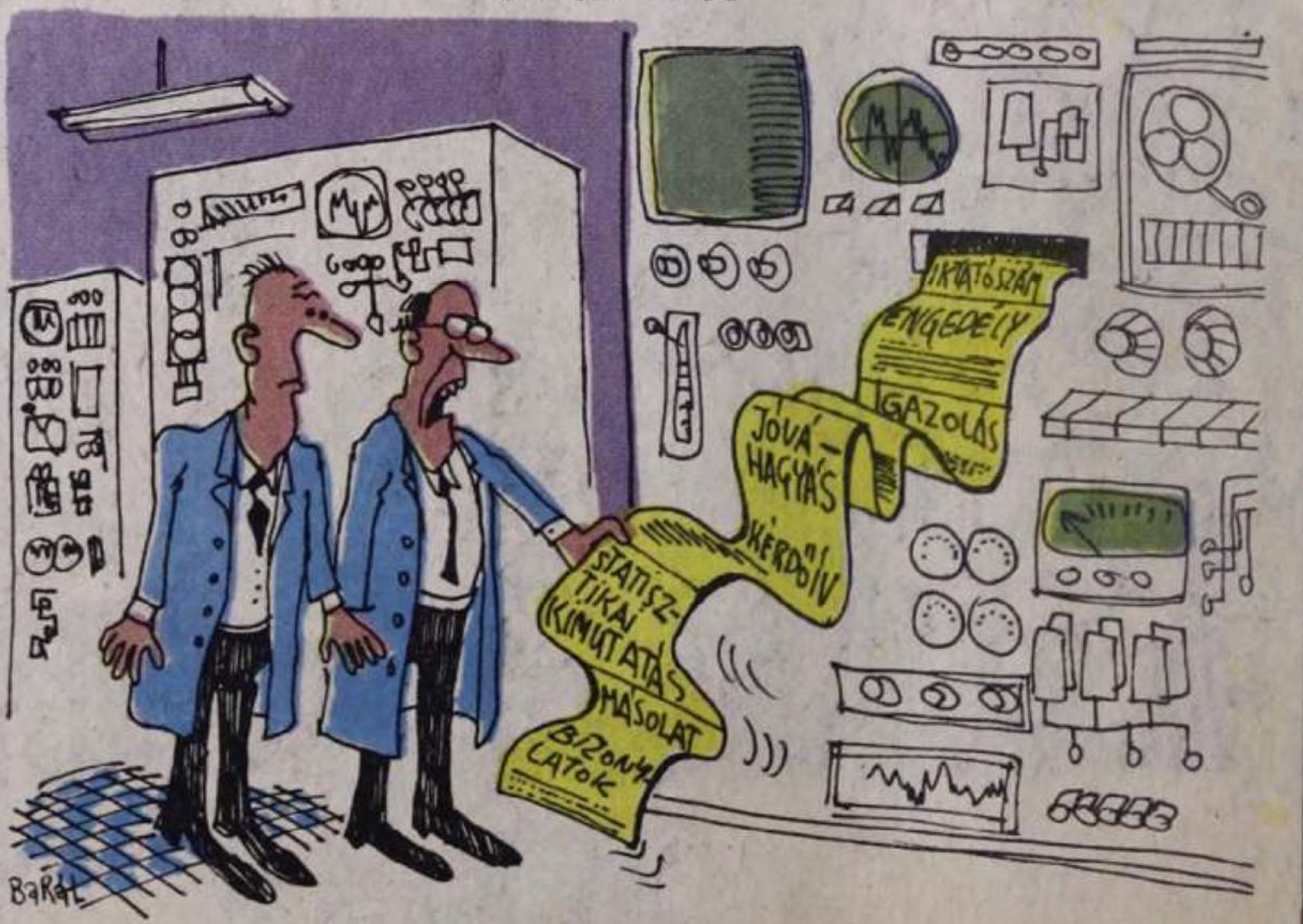
Ám továbbmegyek. Nemcsak megengedném, hogy az álló kocsikba felszálljanak, hanem egyenesen reklámoznám. Valahogy így: – Hogyha elindul a vonat, a szívem majdnem megszakad... Hát ne szakadjon. Akkor is sínen vagyunk, ha a moccanatlan komfortkocsiba szállunk. Akár fel is ugrálhatunk rá. Az ablakon kihajolhatunk. Az üres sörösüvegeket kihajigálhatjuk. A toalettet az állomáson is használhatjuk. S mindezt mennyiért? Megváltja a gyorsvonati menetjegyét Miskolcig, plusz leperkál száz forintot és öné a tilalmak nélküli egyhelyben utazás, luxuskivitelben.

Ehelyett mit csináltak? Áthelyezték a komfortkocsit a Mecsek expresszre. Kísérleti jelleggel. Ezen a vonalon az eddigi jelek szerint nagyobb iránta az igény. Igaz, Pécsre három óra az út.

Még megérjük, hogy a Borsod megszégyenülten kullog a Mecsek után? Habár expressz mind a kettő...

Sas György

ELAVULT TÍPUS

– Az utóbbi időben egyre bürokratikusabb megoldásokon töri a fejét.

BRENNER GYÖRGY:

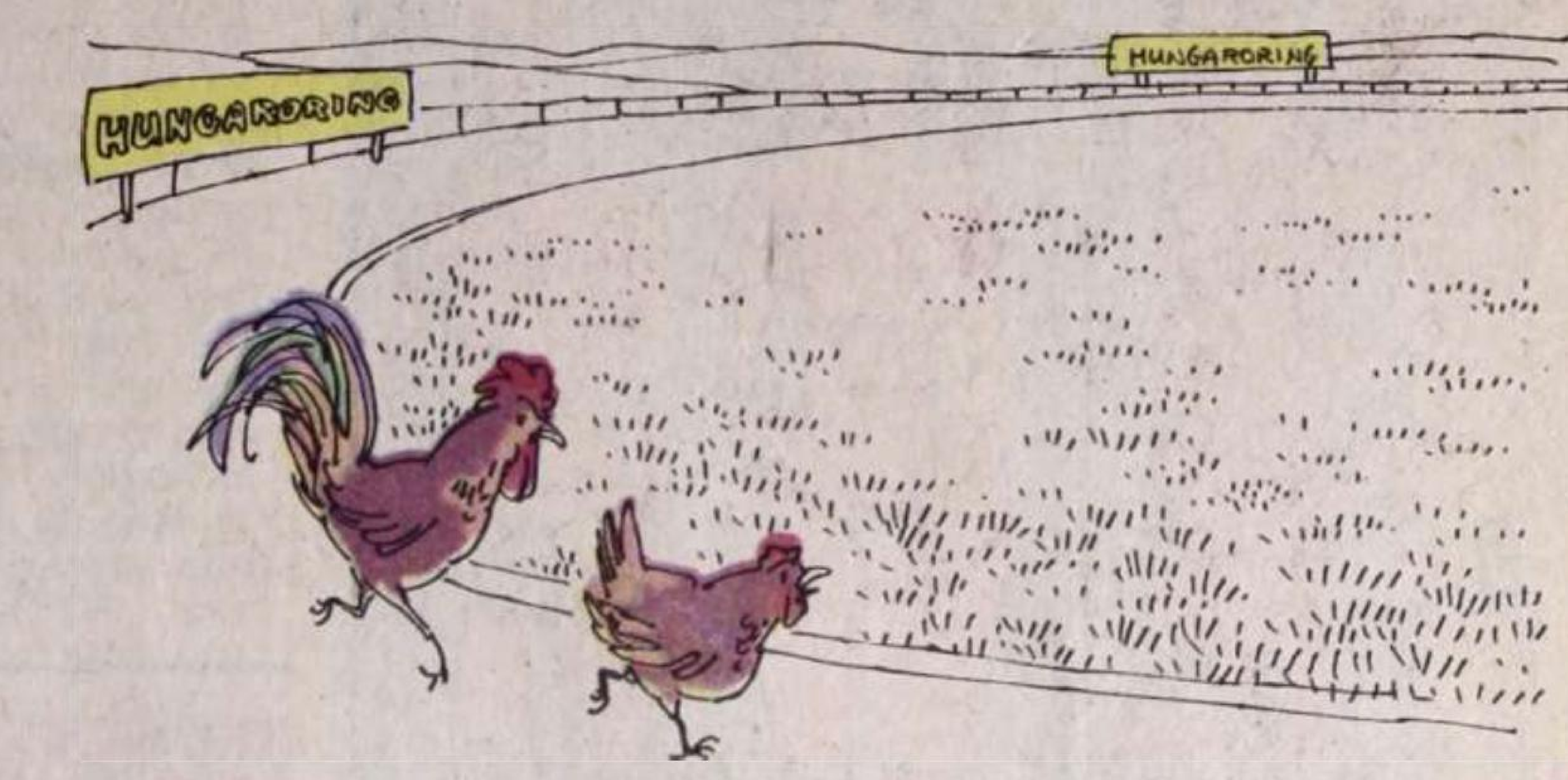
Ma és most...

ASZÁLY

– Micsoda szerencséje van a Rozálnak, hogy a műút mellett kapta a háztáját!

AZ ÉV TÖBBI RÉSZÉBEN

SZAKMUNKÁSKÉPZÉS

– A legnehezebb fejű gyerekek jönnek hozzánk, fel se fogják, hogy három hét múlva többet keresnek majd, mint egy egyetemi tanár...

– Ha nem lenne rá képesítésem, dehogyis mennék el tanítónak!

ÚJ FŐNÖKHÖZ ÚJ TÁBLA KELL...

A magyar kurkászat gyakrabban változtatta vezetőjét, mint egy mesterspion az inkognítóját. Főnökök jöttek, főnökök mentek, mindegyik egy kicsivel rátermettebb volt az előzőnél, csak az nem derült ki, hogy mire. Olyankor a cégért is mindig átfestették, mert a szakma alapítója rajongott az operettért és örökké a Mágnás Miskát dúdolta, hogy új góréhoz új tábla kell. Magyar Kurkászati Hivatal, Honi Kurkatanács, Állami Főkurkászat, Hungarokurka... csak néhány volt a tökegyforma lényeget takaró címkék közül.

A dolog úgy ment végbe, hogy a kis titkárnő betoppant a Felettes Szervhez a határidőnaplóval.

— Felettes elvtárs kérem, holnap le kell váltanunk az Országos Főkurkát.

— Miért? .

— Ilyenkor szoktuk. Az asztalra csapunk, hogy ez így nem mehet tovább.

— Eddig mehetett?

— Eddig sem mehetett, de még tartott a türelmi idő.

— No jól van. Nézze, feldobok egy kettest. Ha fej maga ajánl valakit, ha írás, akkor én.

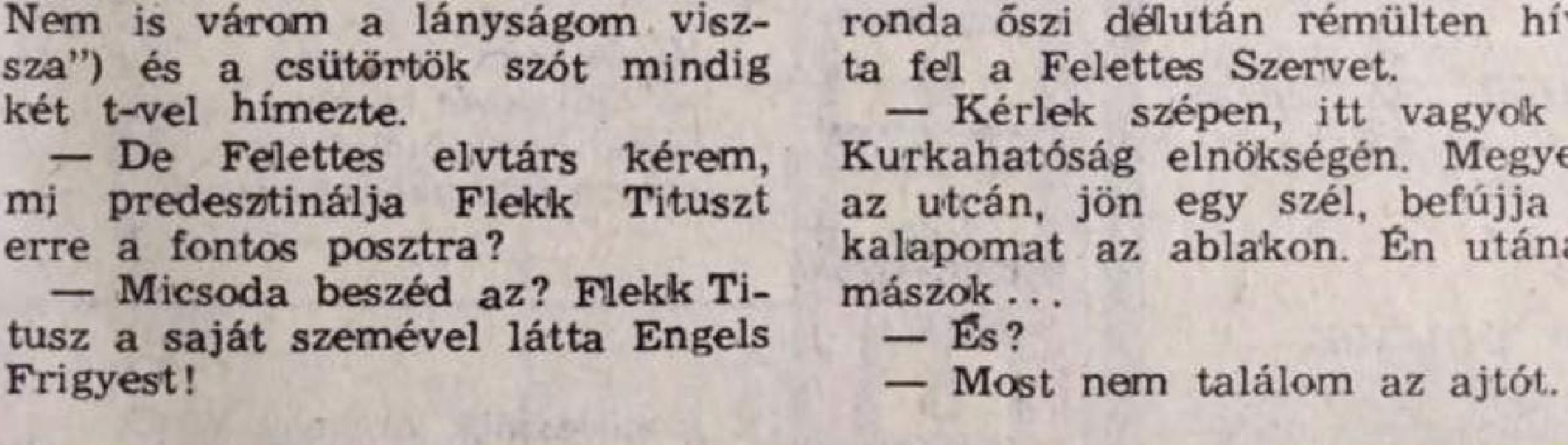
Írás lett. Kurkaügyben többnyire írás jött ki. Fej ritkábban.

— Helyes — mondta a Felettes Szerv. — Akkor legyen a Kurkászati Bizottmány elnöke holnaptól Flekk Titusz!

A kis titkárnő elsápadt. Flekk Titusz agitatív falvédőket hímzett a propagandaosztályon („Az uracskám csak a vizet issza — Nem is várom a lányságom vissza") és a csütörtök szót mindig két t-vel hímezte.

— De Felettes elvtárs kérem, mi predesztinálja Flekk Tituszt erre a fontos posztra?

— Micsoda beszéd az? Flekk Titusz a saját szemével látta Engels Frigyest!

— Fényképen.

— Persze, hogy fényképen, de akkor is a saját szemével.

— De Felettes elvtárs kérem, Flekk Titusz csak ugatja a kurkászatot!

— Majd párnát szerelünk az ajtajára. Mi van még?

És körös-körül harsány karistolás hallatszott. Hetvenezer kurkász a fogát csikorgatta.

Balmaz Edét, Flekk Titusz utódját egyenesen a szél fújta a honi kurkászat elnöki székébe. Egy ronda őszi délután rémülten hívta fel a Felettes Szervet.

— Kérlek szépen, itt vagyok a Kurkahatóság elnökségén. Megyek az utcán, jön egy szél, befújja a kalapomat az ablakon. Én utánamászok...

— És?

— Most nem találom az ajtót.

Felettes Szerv elgondolkodott. Flekk Titusz éppen hivatalos kiküldetésen volt, Havannában tanította snóblizni a kubai kurkászokat. Balmaz Ede pedig a kertitörpe-ágazatot vezette, de bizonyos megalomániás tünetek kezdtek jelentkezni munkájában. Már két és fél tonna gipszet is felhasznált egyetlen kertitörpéhez és fennhangon hirdette, hogy kis ország vagyunk, de törpében nagyhatalom.

— Tudod mit? — mondta egy idő után Felettes Szerv. — Maradj ott.

Balmaz Ede másnap már meg is tartotta székfoglalóját.

— Meghatott örömmel állok a honi tyúkrázók élére...

— Nem tyúkrázók — súgta az első helyettes. — Kurkászok!

— Micsodák?

— Kurkászok.

— Annak semmi értelme.

És körös-körül elfojtott vinnyogás hallatszott. Hétszázezer magyar kurkász zokogott egyszerre.

De mikor a következő váltásra sor került, Felettes Szerv már kész tervvel fogadta a kis titkárnőt.

— Tudja, ki lesz az új kurkászgóré. Zsák Béla!

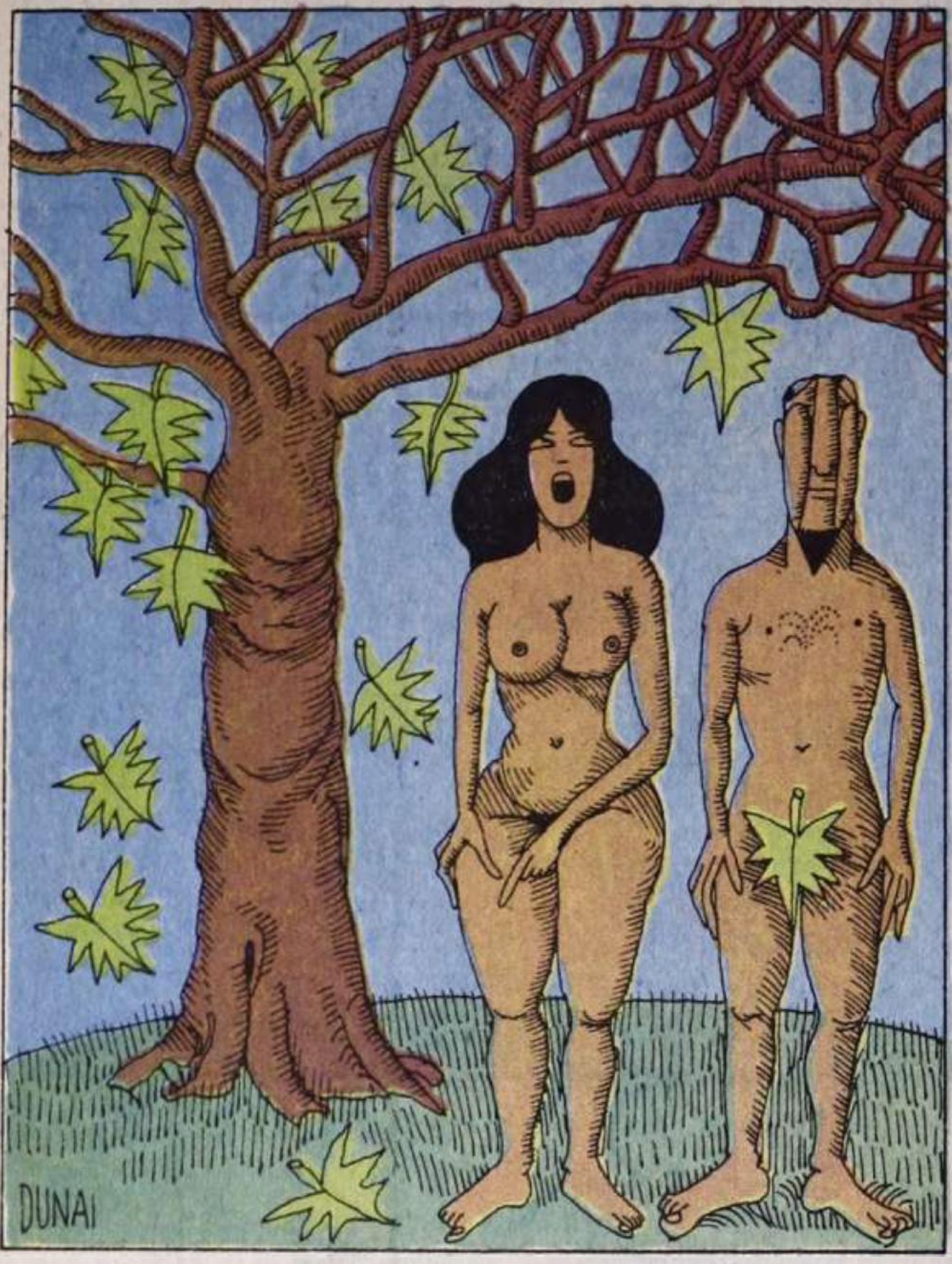
— De Felettes elvtárs kérem, Zsák Béla transzparenseket pingál a dekorációban. És a békegalambjai mindinkább keselyűjelleget öltenek.

— Erről van szó. Ott mégsem tud akkora kárt tenni. Ráadásul egy kalap pénzt spórolunk az ügyön.

— Hogyhogy?

— Na hallja! Végre egy elnök, aki sajátkezűleg festi át a cégtáblát...

Peterdi Pál

– Már megint ezt a konfekciót akarod rám tukmálni!

HASZNÁLTAUTÓ PIAC

– Jól hallotta, uram, hat kilométer/óra, és egyáltalán nem szennyezi a levegőt…

— Anyuka, a férjem olyan jó, hogy minden kívánságom teljesíti!

— De ostoba vagy, lányom! Ez nem jóság, hanem bizonyíték arra, hogy túl szerény vagy, és keveset követelsz.

SZILÁNKOK

SZERÉNY KÉRÉS

— Hívjál fel jövő héten telefonon, de előbb intézd el, hogy a posta bevezesse nálam a távbeszélőt.

SZIGORÚ FÉRJ

— Igaz, hogy megcsal a feleségem, de mindig én választom meg a napot, hogy mikor.

MAGYAROS KONYHA

— Hála az égnek remek a gyomrom. Megeszem a vasszeget is, főleg ha jó paprikásan, magyarosan van elkészítve.

MAGYARÁZAT

— Miért tart ki olyan hűségesen az undok felesége mellett?

— Mert egyetlen nőt sem tudnék olyan izzó szenvedéllyel gyűlölni, mint őt.

REKLÁM

A MI TERMELŐI BORPINCÉNK A FÖLDSZINTEN VAN! NEM KELL RÉSZEGEN BOTORKÁLNIA A LÉPCSŐKÖN!

MAGYARÁZAT

— Gratulálok, gyönyörű a lakása. Tele van virággal.

— Igen, mert székre, bútorra nem telik.

SZÉP KIS ELADÓ

— Mindig megvárom amíg elszoknak miattam az üzletből a vevők, aztán elmegyek dolgozni egy másikba.

ILYEN IS VAN

— Két gyerekem van. Az egyik csupaszív, aranyos ember, kényeztet engem, a másik gyerekem goromba hozzám, mint a pokróc. De mit csináljak, én őt szeretem!

PREMIER

— Most gratulálok szerzőkém előadás előtt, amíg még nem bukott meg a darabja…

VALLOMÁS

— Egy társkereső szolgálattól kétszáz nő címét kaptam meg, de azért te is kellessz nekem!

FÉRFI DOLGOK

— A reményelen szerelemben az a jó, hogy nincs módom megunni a nőt.

BOLDOGSÁG

— Nyolcmilliót érő pasaréti villám van, de boldog csak abban a Klauzál téri albérletben vagyok a szerelmemmel.

MEGLEPŐ

X. érdemei elismerése mellett a helyén maradt.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

SZEPTEMBER – Köszöntsük egymást gyerekek

1 HÉTFŐ – Egyed, Egon

Jószerencse, kísérd Egont,
ne bántsa őt se bú, se gond.
Sors a tenyerében hordja,
Trabant helyett legyen Fordja!

2 KEDD – István

Talponálló pultnál István
kér két deci bort, de tisztán.
Kap belőle tiszta vizet…
Egyet iszik, kettőt fizet

3 SZERDA – Hilda

Mit tehetünk, kedves Hilda,
fellendült itt az umbulda.
Villa, Merci, aragybigyó…
(Vigyázz, jön a dilibogyó!)

4 CSÜTÖRTÖK – Rozália

Nézők után sír a mozi,
ne csak tévét bámulj, Rozi!
Tévédrámán hull a könnyed,
polcon lepi por a könyved.

5 PÉNTEK – Viktor, Lőrinc

A művésznek jól megy, Viktor
kiváltképpen, hogyha piktor.
Tapétát ken föl a falra,
havi huszast keres, – alva…

6 SZOMBAT – Zakariás

Nem diszkózik Zakariás,
nem is csövez, sohse piás.
Csajokkal se érték tetten,
könnyű neki, most múlt hetven!

7 VASÁRNAP – Regina

Reginát a nevenapja
pénzügyileg kupáncsapja.
Vendégsereg iszik, gágog…
Vigyázz Regi, nem vagy nábob!

A Matchbox-cég csinálja Rubik új szenzációját, a csuklót

ÉS MIT CSINÁL A MAGYAR JÁTÉKIPAR? CSUKLIK!

ŐSZI LOMTALANÍTÁS

KEZDŐDIK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ellopták a pénztárcámat! — kesereg a futóbajnok.

— Nem értem, hát nem érted utol a tolvajt?

— Dehogynem, még egy ideig fölényesen vezettem is, csak amikor visszanéztem, a tolvaj már nem volt sehol.

NYULAK ÉS EMBEREK

Egyik éjjel azt álmodtam, hogy nyúl vagyok.

Persze, nem valamiféle közönséges mezei nyúl, mégcsak nem is olyan, amelyet exportálnak. Inkább amolyan atléta nyúl.

Aki még nem tudná, az atlétikában az a legújabb divat, hogy a nagy versenyekre nyulakat szerződtetnek. Ezek a nyulak tulajdonképpen emberek, atléták, jól futnak és azért fizetik őket, hogy néhány nagymenőnek erős iramot diktáljanak, s a néhány nagymenő egyike ily módon világcsúcsot futhasson.

A nyúlról még annyit érdemes tudni, hogy természetesen nem bírja a maga által diktált tempót: néhány kör után, miután megtette a kötelességét, a nyúl elmehet.

A nagymenő lehet, hogy világcsúcsot fut, lehet, hogy nem, egy biztos: a verseny másnapján a nyúlra már senki sem emlékszik, neve legföljebb ha a futottak még listán szerepel. Újabb nap jön, új világcsúcsok és új nyulak.

Kovács János bácsi a Belső-lepusztult utca 67-ből például szintén nyúl. Annak idején ott volt a Hanság lecsapolói között, most pedig, néhány békeév elteltével, egy Kiskoszos nevű italboltban tölti idejét, előtte üres sörös korsók, várja az újabb csapolást.

Vannak más, ugyancsak ismeretlen nyulak is. Itt van Kis Béla bácsi a Hátulgombolós utcából. Kis Béla bácsi annak idején, természetesen illő keretek között, addig tette a szépet egy Janka nevű ifjú hölgynek, mígnem sikerült a hölgyet oltár elé vezetnie. Nagy volt az öröm, amikor már bizonyossá vált, hogy hamarosan teremni kezd szerelmük fája. Kis Béla bácsi boldogságát némiképp csökkentette az a szemmel jól látható tény, hogy az újszülött csemetének fekete volt a bőre. Ismerősei vigasztalták, nem történt semmi baj, Kis Béla bácsi nyúl volt. Futott néhány kört, majd miután már nem bírta az iramot, kiállt, s úgy látszik, más szakította át a célszalagot. Kis Béla bácsi most ott ül a Kiskoszosban, nem messze Kovács bácsi asztalától, s míg nagyfröccsére vár, azon meditál, hogy tulajdonképpen nem is nyúl, sokkal inkább egy nagy marha.

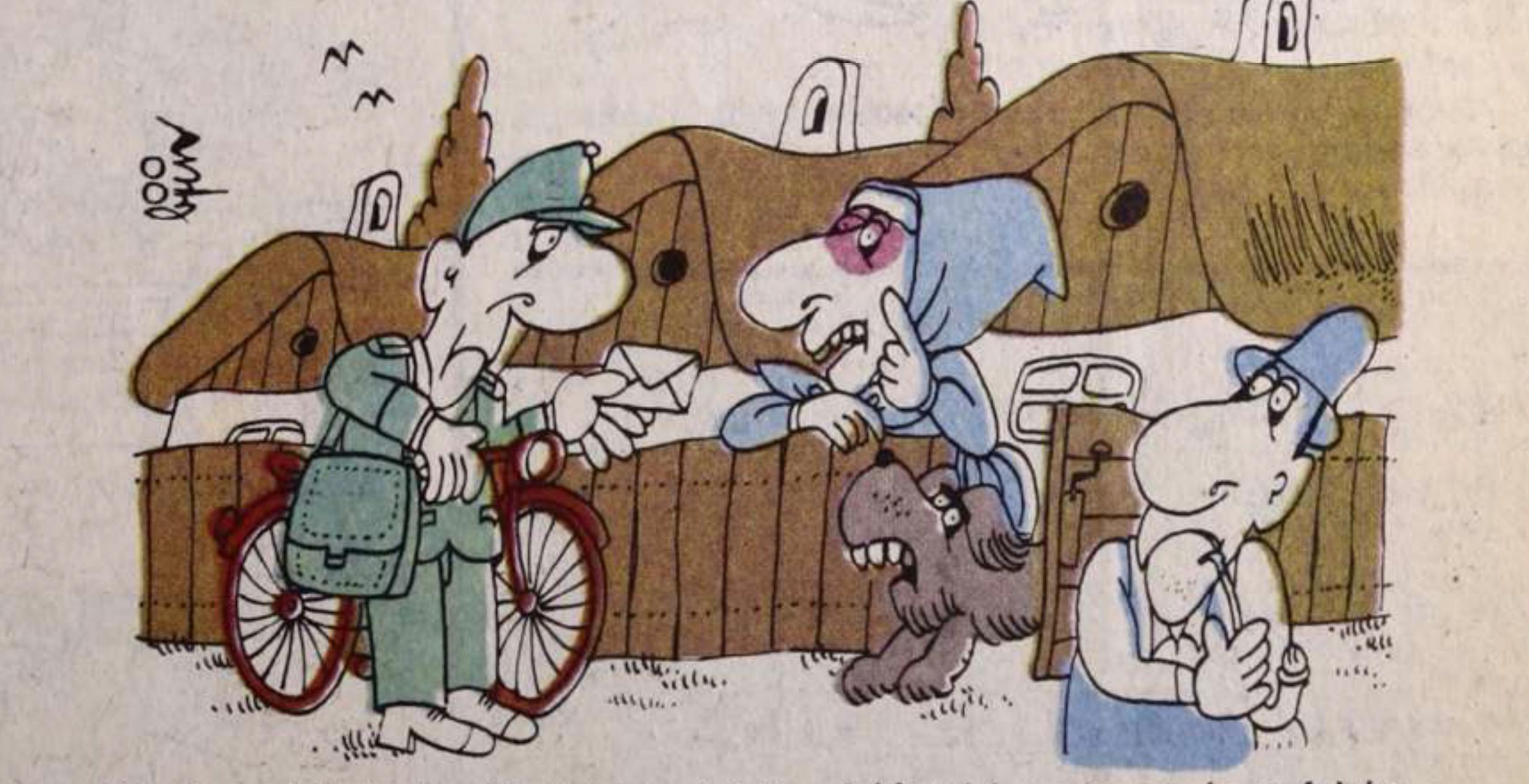
Ha valaki nyúl, akkor Sivár Aranka ízig-vérig az. Az egyetemen végig kitűnő tanuló volt, csupa jelessel végzett, szakmai dolgozatai már diákkorában nagy port kavartak a tudományos életben, mindenki azt hitte, hogy viszi valamire. Azután az élet másként akarta. Sivár Aranka ma Balatonborzadálytól mintegy nyolc kilométernyire egy kis faluban vert tanyát, ami még önmagában nem lett volna baj, de nem a tudománynak él, hanem maszek taxisként keresi meg kenyerét, ami egy Balatonborzadálytól nyolc kilométernyire lévő kis faluban egyáltalán nem könnyű dolog. Egykori évfolyamtársa, Protekciósné Fásult Margit kapta meg azt az állást, amelyet annak idején Sivár Aranka is megpályázott. Vannak, akik egészen bizonyosra veszik, hogy a döntést csak jelentéktelen mértékben befolyásolta, hogy Protekciósné Fásult Margit apja az egyik minisztériumban századik segédsenki. Sivár Aranka, ha félévente Pesten jár, beül a Kiskoszosba, nyakalja a feleseket, s miután törvényt ismerő állampolgárként ittas állapotban nem vezet, taxival viteti haza magát.

Tele van a Kiskoszos, emberekkel és nyulakkal, sprinterekkel és irammenőkkel. Van akit éppen csak hogy mellbedobással előztek meg — ilyen például Nagy Melly énekesnő, akinek nem jelent meg a nagylemeze — másokat egyenesen leköröznek. Ezt utóbbiak közé tartozik például Kör Dezső üzletkötő, aki miután számos jó és eredményes üzletet kötött a Távol-Keleten, egyszer csak azt tapasztalta, hogy a főnökét választották a tartós kiküldetésre, akiről pedig köztudott, hogy a magyar nyelvet is csak törve, tolmács útján beszéli. Kör Dezső szintén törzsvendég a Kiskoszosban. Coca-colát iszik és szidja a rendszert, azt mondja, már a jéghideg Coca-Cola sem az igazi, bezzeg nyugaton, ahol a fiatalok Coca-Cola mámorban fetrengenek, nálunk pedig, ideháza, vedelheti az ember a colát, még csak egy enyhe szalonspiccre sem képes szert tenni.

Azt álmodtam, hogy a Kiskoszos nyulai egyesületbe tömörülnek. Összedobnak egy bizonyos összeget, s a pénzen ők is nyulakat szerződtetnek. Ha ez sikerül, a pénzükért talán egyszer ők is világcsúcsot futhatnak.

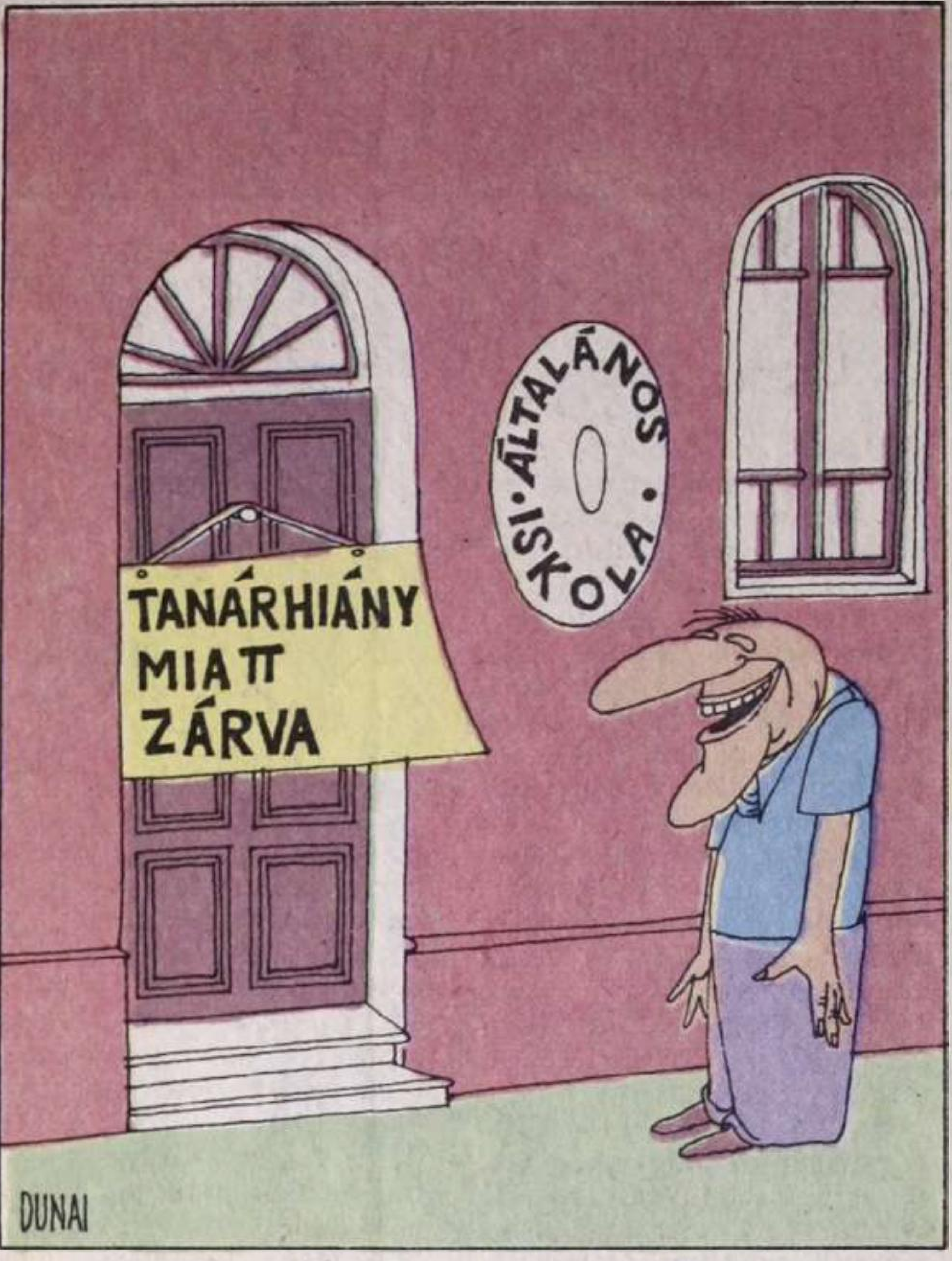
Föld S. Péter

ÚJ POSTÁS

– Osztán melyik Kovács Yvettet keresi, lelkem? Mert három is van ám a faluba...

DIÁKALOM

Szavazott már a Bádog Antennára?

A LEGESLEGÚJABB ZRINYIÁSZ

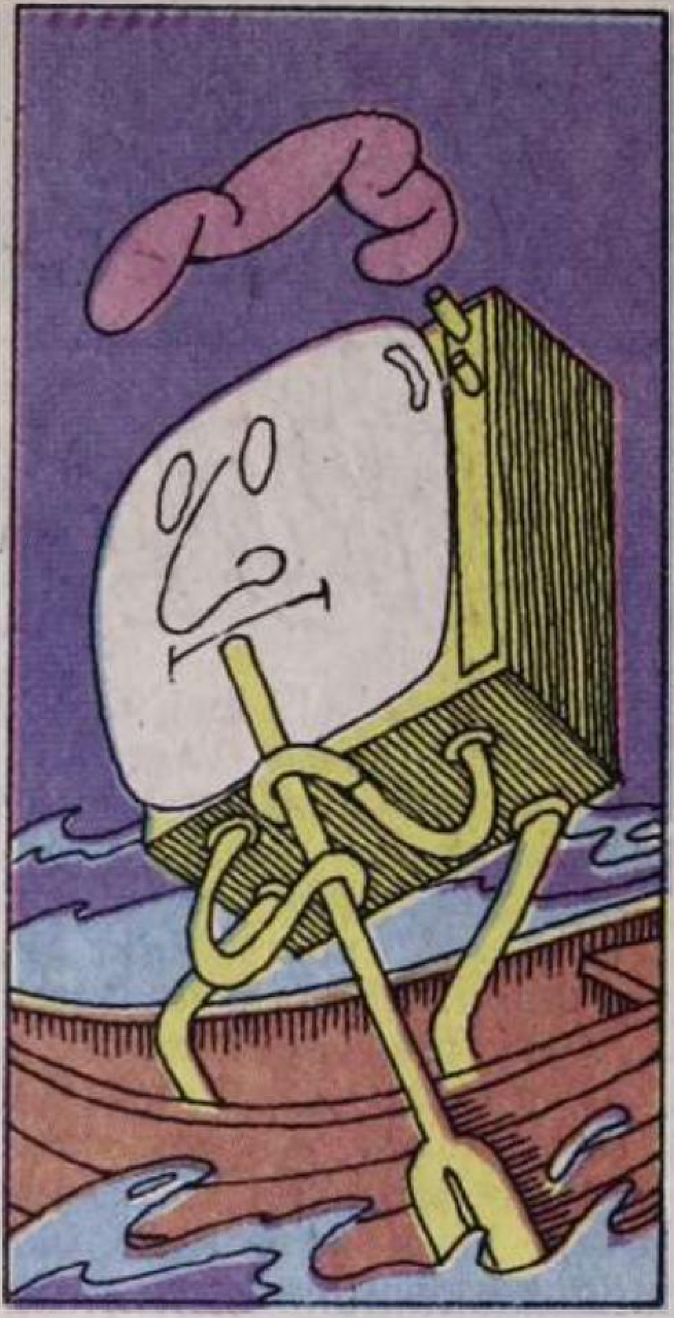

– Gróf úr, ne rohanjon ki avval a 100 arannyal, inkább adja ide kamatra!

Három magyar aranyérem Madridban

VÉGRE VALAMIT JÓL MEGÚSZTUNK

HÓFEHÉRKE

„Tévézni emberi dolog." (Kovács János)

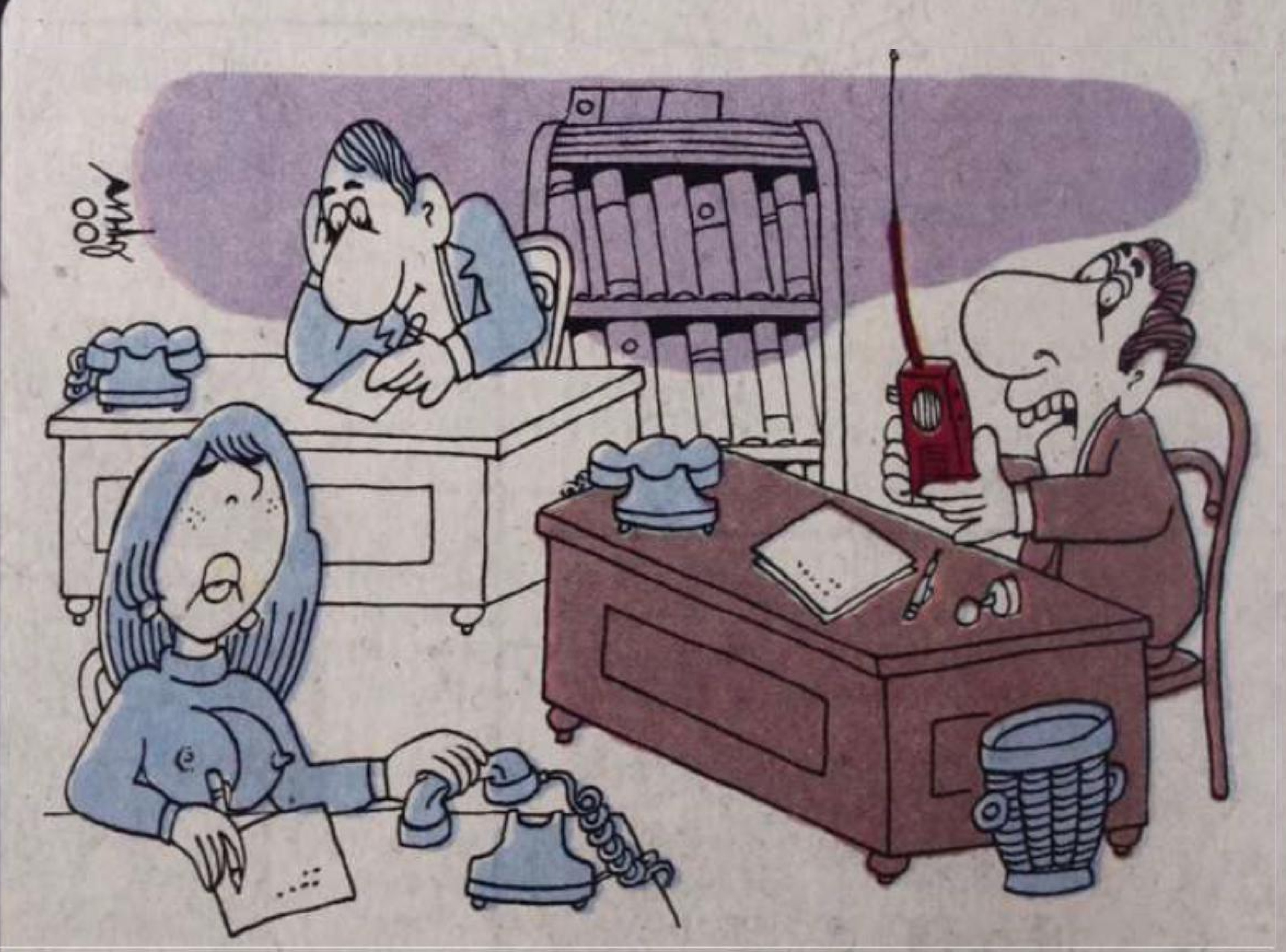
Petőfi, szegény, nyugtalankodhat a síri világban, ha lejutott hozzá szégyenünk híre. Mert nem elég, drága szerkesztő úr, hogy vesztettek vízilabdásaink a világbajnokságon, de még honfiúi érzelemből is intőt érdemeltek. Edzőjük elkeseregte a tévében, hogy mindent megtett a siker érdekében, meccsek előtt még a megzenésített Talpra magyart is lejátszatta nekik, de hasztalan. Avagy virág vagy te, hazám vízipolózó ifjúsága, teszem fel a kérdést a költővel, neked hiába éneklik, hogy hí a haza?! Szomszédom Szabó szerint nem Petőfi kell ma már, hanem Ady: „Mi urunk: a Pénz", és még megzenésíteni sem fontos, anélkül is megjárja. És még azt is hozzátette, szokott cinizmusával, hogy Petőfi talprahívogató költeménye már csak azért is korszerűtlen, mert Bécs ellen buzdította a magyart. És miért buzdulnánk Bécs ellen, amikor odajárunk kvarcóráért, magnóért, videóért...

— Meg rendőrviccekért. Heltai András egyenesen a legfőbb forrásból, magától a belügyminisztertől szerzett egyet. Nem nézte az Egy hétvége Bécsben című műsort? Akkor elmesélem Blecha miniszter úr viccét. Sétál az utcán egy okos rendőr, egy buta rendőr, meg a Hófehérke. Meglátnak egy húszschillingest, melyik veszi fel? Természetesen az okos rendőr. Merthogy a buta rendőr meg a Hófehérke csak a mesében létezik...

— Minden tiszteletem a miniszter úré, de ez a vicc itt a Belső-Józsefvárosban tíz évvel ezelőtt volt új, s a poénját se így mesélgették. Remélem, lesz visszavágója is a műsornak, és Kamara János elvtárs friss, frappáns magyar rendőrviccei megmulattatják majd a bécsi bürgert. Mert egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalóak! Pláne, ha viccelődni kell. Egyébként sem hagyjuk könnyen magunkat, pólósaink csorbáját is kiköszörülték úszóink, három aranyat hoztunk Madridból. Tévénket is dicséret illeti. hétfőn külön adásnapot iktatott be. Persze, a kákán is lehet csomót keresni. Szabó meg is találta, azon méltatlankodott, hogy ha már Madridért mentek be szabadnapjukon dolgozni a tévések, miért szakították félbe az élő adást az utolsó versenyszám előtt? Talán rátelefonált az adásvezetőre a neje: mi lesz már a mesével fiam, a gyerek nagyon nyűgös, nem hajlandó aludni addig, amíg nem látja a Malinkij mammut című rajzfilmet! Csütörtökön meg azért morgott Szabó, hogy miért csak este tízkor, felvételről mutatták be, miként úszott aranyat a névrokona, Szabó Jóska. Megmagyaráztam neki, hogy nálunk abban az időpontban éppen az Unser Bildschirm című adás ment, és igazán nem kockáztathatjuk nemzetiségi politikánk sikerét egy vízben lubickoló 17 éves fiú kedvéért!... Szabó egyébként egész héten nyugtalan volt, mit össze nem zsörtölődött Montreal miatt! Ahányszor a rádióból megtudta, hogy újabb magyar arany született a kajak-kenu világbajnokságban, nem mulasztotta el, hogy be ne csöngessen hozzám, közölni. Én ültem a tévé előtt, mit se törődve Szabó izgágáskodásával, tudtam, nem lehet az olyan fontos, ha a tévé szót sem veszteget rá. Vasárnap a fél hetes hírekben meg sem említették. A hétbe szorult híradóban mondtak annyit futtában, hogy újabb két arany született Montreálban, de csak így darabszámra, mindenféle személyeskedés, nevek emlegetése nélkül. Szabó szerint ez súlyos sértés, de én mentegettem a tévét, időzavarban voltak, sietni kellett. Arra bezzeg volt idő, hogy bemutassanak egy kisfiút, aki aznap 210 forintot keresett a bolhapiacon, de hogy a világbajnokok képét egy percre bevillantsák, arra nem. Hiába érveltem, hogy a magyar ifjúság merkantilista nevelése mindennél fontosabb... Este fél tizenegykor aztán megnyugodhatott izgága szomszédom, ott már bemondták a neveket és hosszan mutogatták a képét — annak a magnónak, amelyikről az MTI riporterének tudósítását bejátszották... Méltánytalannak éreztem magam is az eljárást, de Szabónak ezt nem vallottam be, azzal vígasztaltam, hogy több is veszett Montreálnál, a tévé bizonyára kárpótol majd bennünket, hosszú, sokórás tenisz, súlyemelő vagy vívómérkőzések közvetítésével. Maga mit tett volna a helyemben, szerkesztő úr?

— Talán meséltem volna egy viccet... Sétál Montreálban egy okos televízió, egy kevésbé okos televízió és a Hófehérke. Meglátnak egy világbajnokságot, sok magyar győzelemmel. Melyik nem veszi fel?

Radványi Barna

MAGYAR CÉBÉ

– Brékó, brékó... Itt Géza 28-32! Nem tud valaki ajánlani egy kis mellékest?

– Úgy gondolom, plébános úr, hogy ennél a résznél egy kicsit rockosíthatnánk...

MAFORIZMÁK

Jó munkához munka kell.

A gólt onnan lehet megismerni, hogy rendszerint mi kapjuk.

Addig védd a Természetet, amíg van!

Ritka az az autó, amelyik családi kirándulásra és Forma 1 versenyzésre egyaránt alkalmas.

Nincs az a városkép, amelyet tovább rontani ne lehetne.

„Egy hajóban evezünk.” — mondják sokan manapság. Ám azt elfelejtik hozzátenni: „Az ellenkező irányba.”

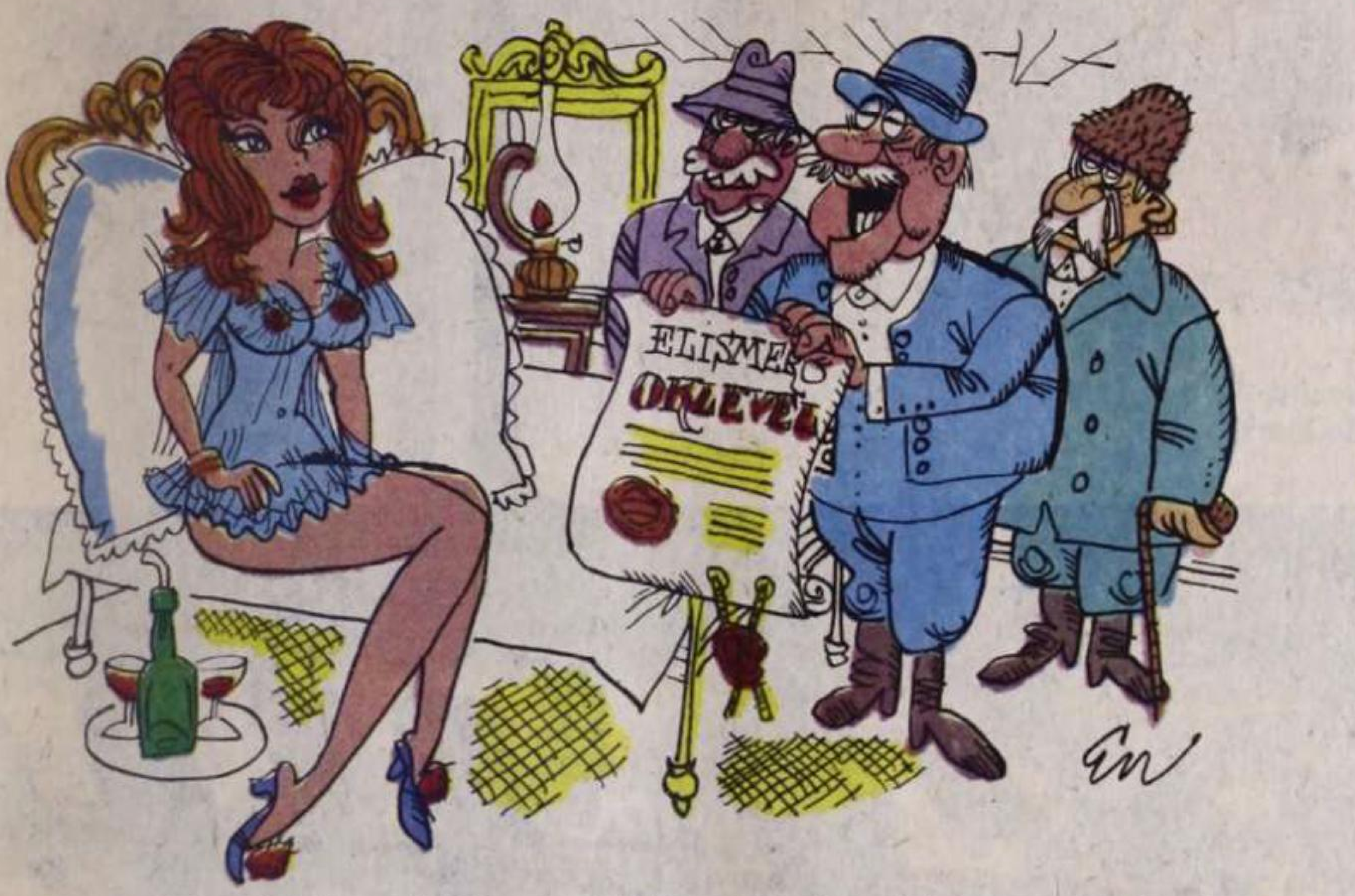
Máig nem tanult meg a sült galamb repülni.

Nem is gyógyszer az, amelyiknek nincs mellékhatása.

A hét szűk esztendőből többnyire a nyolcadik a legnehezebb.

Nincs védett kor az atomkorban.

(münz)

– ...Ezt azért kapod Julis, mert itt tartottad a faluban a legények javát!

– Rossz hírem van, srácok! Az idén sem terveznek semmiféle tantervkönnyítést...

Mi az a telefon?

Rendkívül elmés találmány. Használatával temérdek időt és pénzt lehet megtakarítani. Vegyünk egy példát. Ha a kedvesem — mondjuk — Dunaújvárosban lakik, és meg akarom neki mondani, hogy szeretem, akkor oda kell utaznom. Másnap meg vissza. Fáradságos. Viszont, ha telefonon felhívom, három perc alatt elmagyarázom neki, miről van szó. Ezzel nyerek két napot. Könnyű kiszámítani, ha hetente csak ötször hívom föl, az heti tíz, vagyis évi 520 nap megtakarítást jelent. Plusz az útiköltség. Nem akarok a számok bűvöletébe esni, ezért szóba se hozom Evelynt, aki Párizsban él. Szinte hihetetlen, hogy a telefon már több mint 100 éves. Némelyek szerint ez meg is látszik rajta. No de, hol vannak már azok a kezdetleges kézitekerős készülékek! A technika rohamos fejlődésének köszönhetően mára már minden automatikus. Sosem gondoltuk volna, de ma már a telefont akár számítógépre is lehet kötni. Kötelünk van...

Telefont néha látni hivatalokban, ritkábban utcán, esetleg magánlakásban. Leggyakrabban indulatos újságcikkekben és panaszos levelekben fordul elő. Maga a készülék törhetetlen anyagból készül, de a népi megfigyelés szerint kellő szorgalommal azért szét lehet verni.

A telefonhoz jutásnak kétféle módja van. Az egyik: Az ember valahogyan szerez magának. A másik: Ezt a lehetőséget nem ismerem.

Ellenben aki azt mondja, hogy az isten mentse meg ettől a csörgőmasinától, neki ugyan sose legyen telefonja, annak igen könnyű dolga van. Egyszerűen be kell nyújtania a Postához egy telefonigénylést, és ettől fogva nyugodt lehet, hogy míg a világ világ, telefont nem fognak a lakásába fölszerelni.

A távbeszélő rendeltetésszerű használata az ún. telefonálás, mely leginkább így zajlik:

Belépek a fülkébe. Leemelem a kagylót. Megvárom a búgó hangot. (Két-három perc, legfeljebb félóra). Bedobom a kettest. Tárcsázok. Káromkodok.

Kezdem elölről az egészet. Megint ugyanaz történik, a gép elnyeli az utolsó kétforintosomat is. Ekkor, minthogy már jól kitelefonáltam magam, megyek és megírom az illetőnek, amit mondani akartam. Hogy menynyire ragaszkodom egyes vállalatok szolgáltatásaihoz, az abból is látszik, hogy a levél szállítását ugyanarra a cégre bízom, akinek az imént fizettem a telefonálásért.

A telefont használják még rongálásra, közvagyon elleni bűntettre és betyárkodásra. Ez utóbbi művelői a telefonbetyárok, akik rengeteg bosszúságot okoznak, de lényegesen kevesebbet, mint azok a betyár telefonok.

Módos József

Zökkenőmentesnek ígérkezik a tankönyvellátás

NYILVÁN AKADOZIK A ZÖKKENŐELLÁTÁS...

ÉLETREVALÓ DIÁK

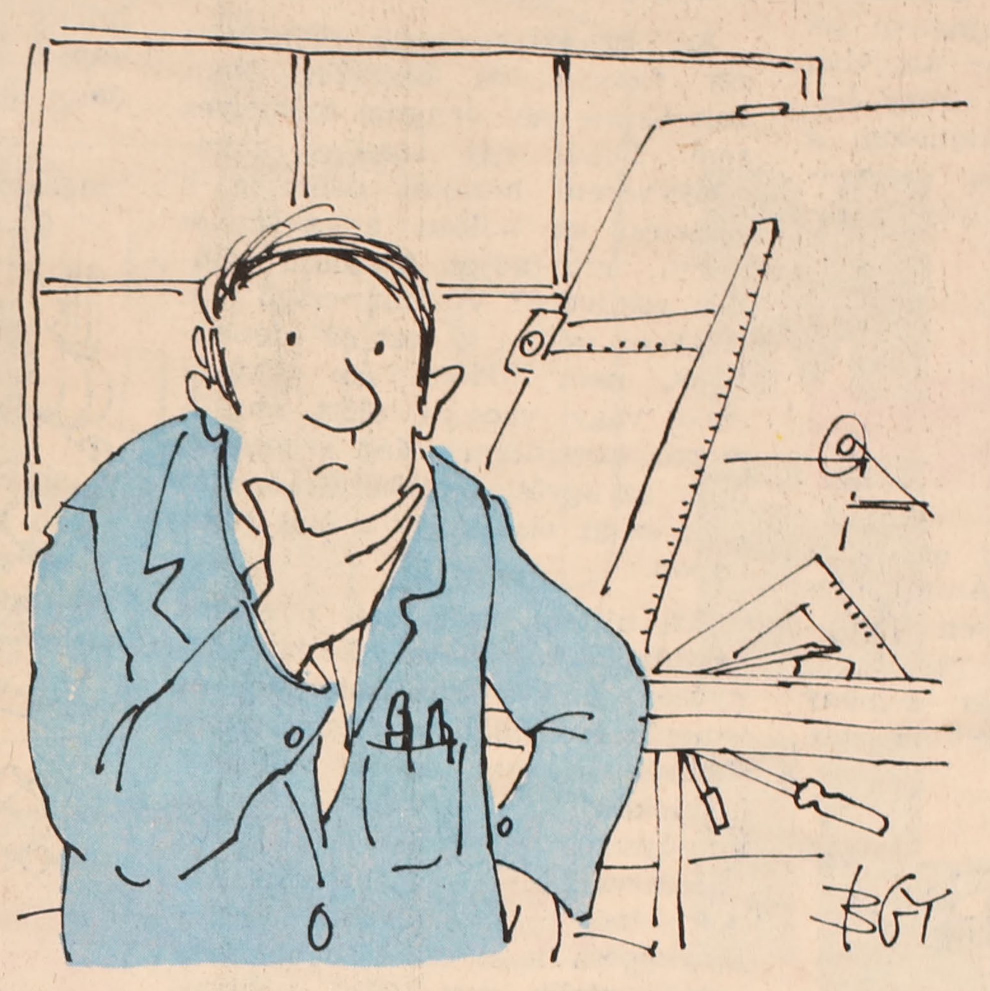

– Ne nehezítse a dolgunkat, tanár úr, higgye el, hogy vége a vakációnak!

MŰSZAKI ÉRTELMISÉGI

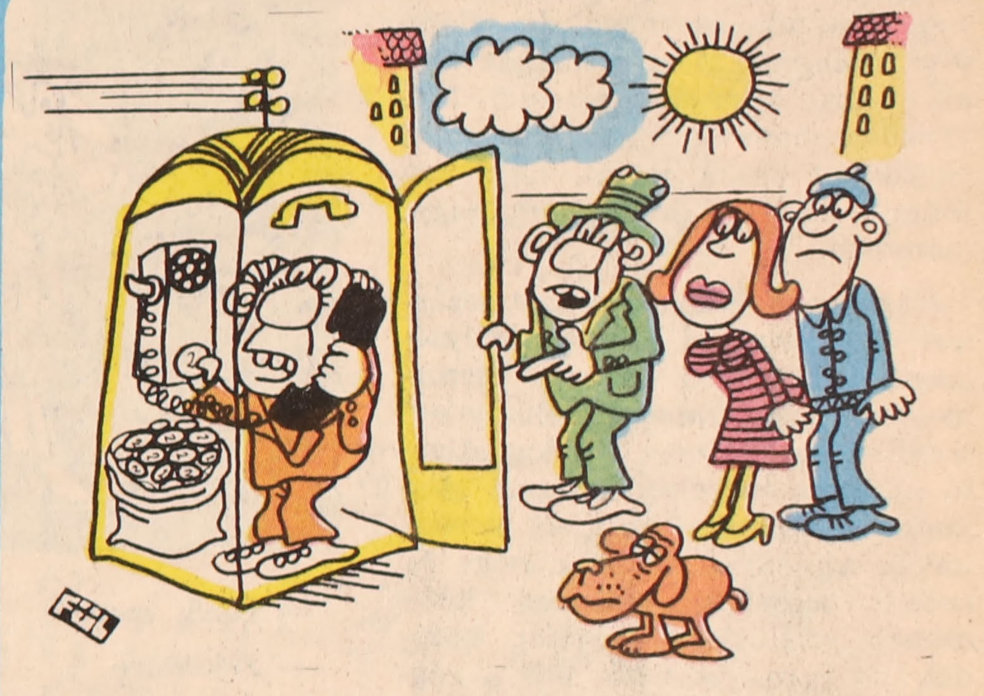

– Gondolkodom, de még vagyok . . .

ISKOLAKEZDÉS

TANULÓPÉNZ

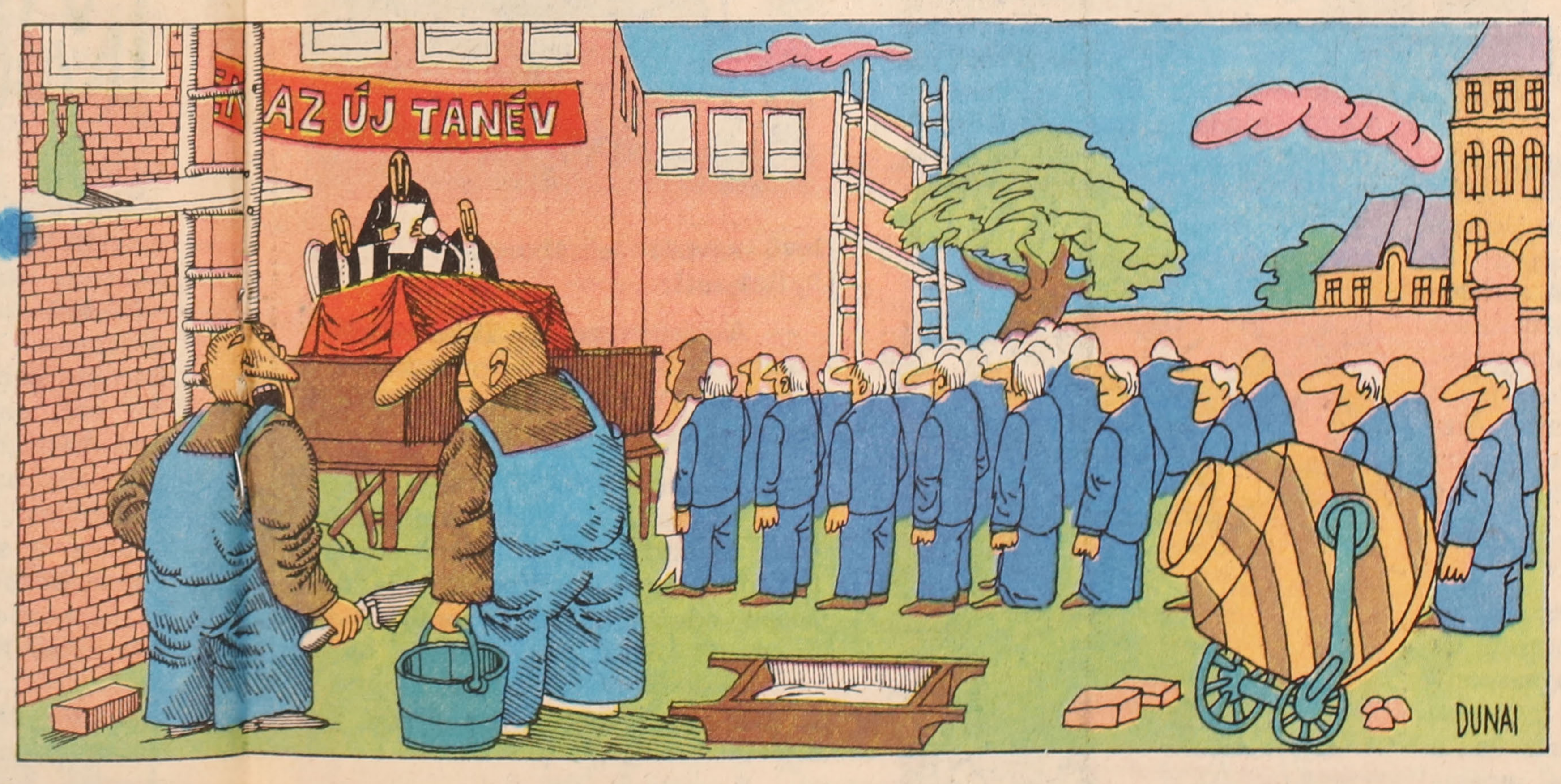
– Nem akarok beleszólni, uram, de inkább etethetne galambokat, vagy elhagyott kutyákat.

– Tessék mondani, nem kaphatnék tandíjkedvezményt?

– Ne röhögj, fiam, a kis Pipin nem az, amire te gondolsz, hanem egy frank uralkodó volt!

Ha kevesebb alvállalkozóval dolgozunk, tán elkészültünk volna.

– De drága biztos úr, még csak éppen most fizettem be a múltkori büntetést!

Csak úgy firkálgatok

HIRDETÉS

Döbbenten láttam egyik napilapunkban a következő hirdetést:

baba shop
MAMMA

Így. Ezt a zagyva hülyeséget. Egy magyar szó, egy angol szó, egy olasz szó. Hát ez ez így együtt

nem megy. Ez az üzlet-elnevezés magyarul így hangzanék: *baba szaküzlet — anyuka* angolul: *Baby Shop — Mother.* Esetleg *Mummy.* Olaszul: *Botthega dei Bambini. Mamma.* Mert a mamát csak az olaszok írják két em-mel. Magyarban mamma nincs. A mamma egyébként emlőt jelent, latin szó, többes számban használatos, így: mammae.

Nagy hive vagyok a szabadságnak és az emberi jogokat mélységesen tiszteletben tartom. Elszörnyedtem azon, amikor néhány évtizeddel ezelőtt egy ifjú joghallgató barátom mesélte: szakmai gyakorlaton volt egy kerületi tanácsnál és az volt a feladata, hogy fel kellett jelentenie minden kézimunka szaküzletet, hímzőt, kötődét, ha nem azt írták ki a cégtáblára, hogy „hurkoló kisiparos". Ezek az idők hála az égnek elmúltak. No, de ennyire?

BANKÜGYLET

Ha valaki szépet akar látni, fáradjon el reggelente a Rákóczi út —Huszár utca sarkára. Láthat egy tízkilométeres sort, ifjat, öreget, karonülő csecsemőt, amint dühösen, vagy megadással, türelmetlerül, vagy fásultan vár a sorára. Nem osztanak banánt, nem tetanusz oltás folyik. Az OTP-ben szocialista valutát lehet forintra váltani.

Ha egy bécsi nadrágtartó-ügynök jön hozzánk és be akarja váltani több-kevesebb schillingjét, megfújjuk alatta a széket, willkommen, welcome, benvenuto, kérem, parancsoljon, ahol tetszik, amennyit tetszik, amikor tetszik, legyen szerencsénk máskor is.

Ha szocialista országból jön egy vájár vagy főmérnök vagy egyetemi tanár vagy akárki fia, bornya, keresgélheti azt az OTP-fiókot, ahol szóbaállnak vele. A nyugati turista akár háromezer helyen is beválthatja kincseit. A szocialista országból jövő...

Nem dühöngök, nem dühöngök, nem dühöngök. Csak sajnálom azt a vendéget, akinek pár napjából egy fél azzal telik el, hogy beváltja filléreit. Csak sajnálom a megkülönböztetést, csak szégyellem, hogy nem ugyanolyan a kiszolgálás...

ESKÜVŐ

Hivatalos voltam egy esküvőre, a kerületi tanácshoz. Áhítatos és ünneplő lélekkel, frissen fodrászolt hajjal és frissen vasalt ruhában elmentem a jeles esemény színhelyére. Szombat délután volt, a portás utamat állta.

— Hova megy?

— Esküvőre.

— Hány órásra?

— Félháromra.

— Még megy az előbbi. Arra a székre üljön addig.

Leültem arra a székre, a portásfülke mellé és eltűnődtem, hogy hát végeredményben nem lehet külön ajtónálló hétköznapra és ünnepnapra. Aki hétfőtől péntekig egzecíroztatja az adóhivatalt és lakáselődadót keresőket, ugyanaz a hivatalos közeg fogadja a násznépet is. Persze, semmi észrevételem nem volna az ellen, ha a hétköznapi ügyfélfogadó hang is egy picit lágyabb és melegebb volna...

Eljött a fél három és most egy hivatalos közeg eligazított minket, hogy merre megy a menyasszony és a vőlegény, szedjék elő a tanúk a személyi igazolványukat és a hallgatóság vonuljon be a terembe. A terem ellen semmi kifogás nem lehet, csinosan bebútorozva, kárpit, függöny még virág is volt. Megszólalt a zene, (csak a menyasszony panaszolta később, hogy a nászinduló lemaradt, biztosan időhiány miatt). A magnetofonszalag kopott volt, a szép verset sajnos nem lehetett érteni. Dehát úgyis mindegy. Ha jó a házasság, akkor jó, ha meg nem sikerül, akkor mindegy, hogy mit szavalnak, a „Minek nevezzelek"-et, vagy az „Anyám tyúkját."

Az anyakönyvvezető elmondott egy formás kis beszédet. Nem volt benne egy hangnyi személyes sem. Dehát egy szegény anyakönyvvezető hétfőtől péntekig a születési és halotti anyakönyvet vezeti, mit tudjon kitalálni minden esküvőre? Viszont pezsgő volt. Hogy ki találta ki ezt az idétlenséget, nem tudom. Az esküvői ebéd vagy vacsora előtt éhgyomorra koccintani. Még szerencse, hogy az ügyfelek többségének már nem ez az első korty a mai szent napon.

Azt hittem, már csak a csókos gratuláció van hátra. Ez a szörnyűség, amikor száz ismeretlen és ismerős ledörzsöli a menyasszony ajkáról a rúzst és a vőlegény homlokáról a verejtéket, cserébe átnyújtván nátháját vagy amije éppen van. De a gratulációval a dolog még nem ért véget. Jött a fényképész bácsi, aki ha lehet még határozottabb volt, mint a hivatalos közegek. Utoljára harmadik elemista koromban éltem át ilyen kínos fényképezést. A szigorú szakember felállította, leültetett minket, előre, összébb, a menyasszony hajtsa a fejét a vőlegény vállára, állat leszegni, lábakat szorosabbra, a virágot ölelje kebelére...

A portásfülke mellett már toporgott a következő adag násznép. Jött a futószallagon a tálca, a kiöblített pezsgőspoharakkal, a típusbeszéd, a recsegő mikrofon és a harcias fényképész bácsi. Persze, a fehérfátyolos kislány, akinek a ruháját most gondos anyai kéz igazgatja, minden gyönyörűnek fog látni. És a fényképet harminc év múlva mutogatni fogja az unokáknak. És a gyerekek vihogni fognak, miért tekergetted ilyen furcsán a nyakadat, nagymama?

HAJMERESZTŐ

A gyesen levő anyuka találkozott barátnőjével a Körúton. Nagy öröm, gyerünk be egy presszóba, igyunk meg egy kávét. Mi legyen addig a gyerekkel? Nem lehet bevinni abba a füstös, büdös levegőbe. Nosza, kikötötték a gyerekkocsit a presszó ajtaja elé és nyugodtan kávézgattak odabenn. Illetve nyugodtan maradtak volna, ha nem nyitott volna rájuk minden percben egy-egy jótét lélek és nem közölte volna, hogy odakinn bömböl egy apróság. A kedves anyuka erre is talált orvosságot. Kért egy darab papírt a felszolgálólánytól, és nagy betűkkel ráírta:

— „Tudjuk, hogy bőg. Kérem ringasson rajta egyet."

MÁS SZEMPONT

A történet Sao Paolóból származik.

A tudós professzor autóját a felesége vezette. Vezetés közben valami hibát követett el. A mellette

levő sávból felháborodott üvöltés hallatszott:

— Asszonyvezető! Takarodjon a volántól! Menjen a konyhába mosogatni! Főzzön vacsorát, törölje fel a követ...

A lámpa pirosra váltott, a két autó megállt egymás mellett, a férfi tovább ordított. Mire a professzor kiugrott a kocsiból és dühösen odarohant a gorombáskodó úr mellé. Általános rémület, csak nem lesz pofozkodás az ügyből? A professzor méregtől pirosan kiáltotta:

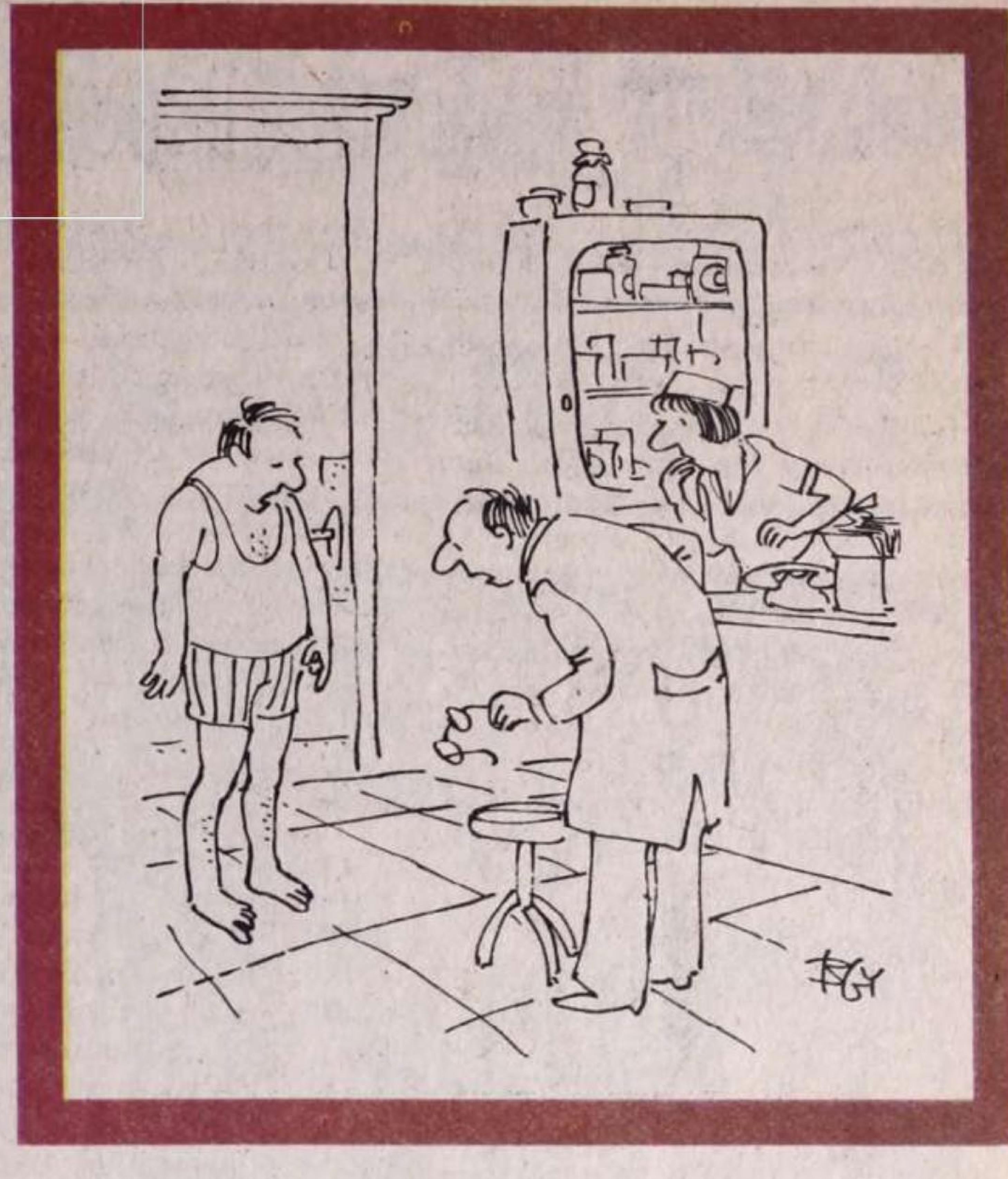
— Maga csak ne uszítsa. Más nem is hiányzik nekem. Tudja maga, hogy a konyhában még sokkal nagyobb hülyeségeket csinál?

Fehér Klára

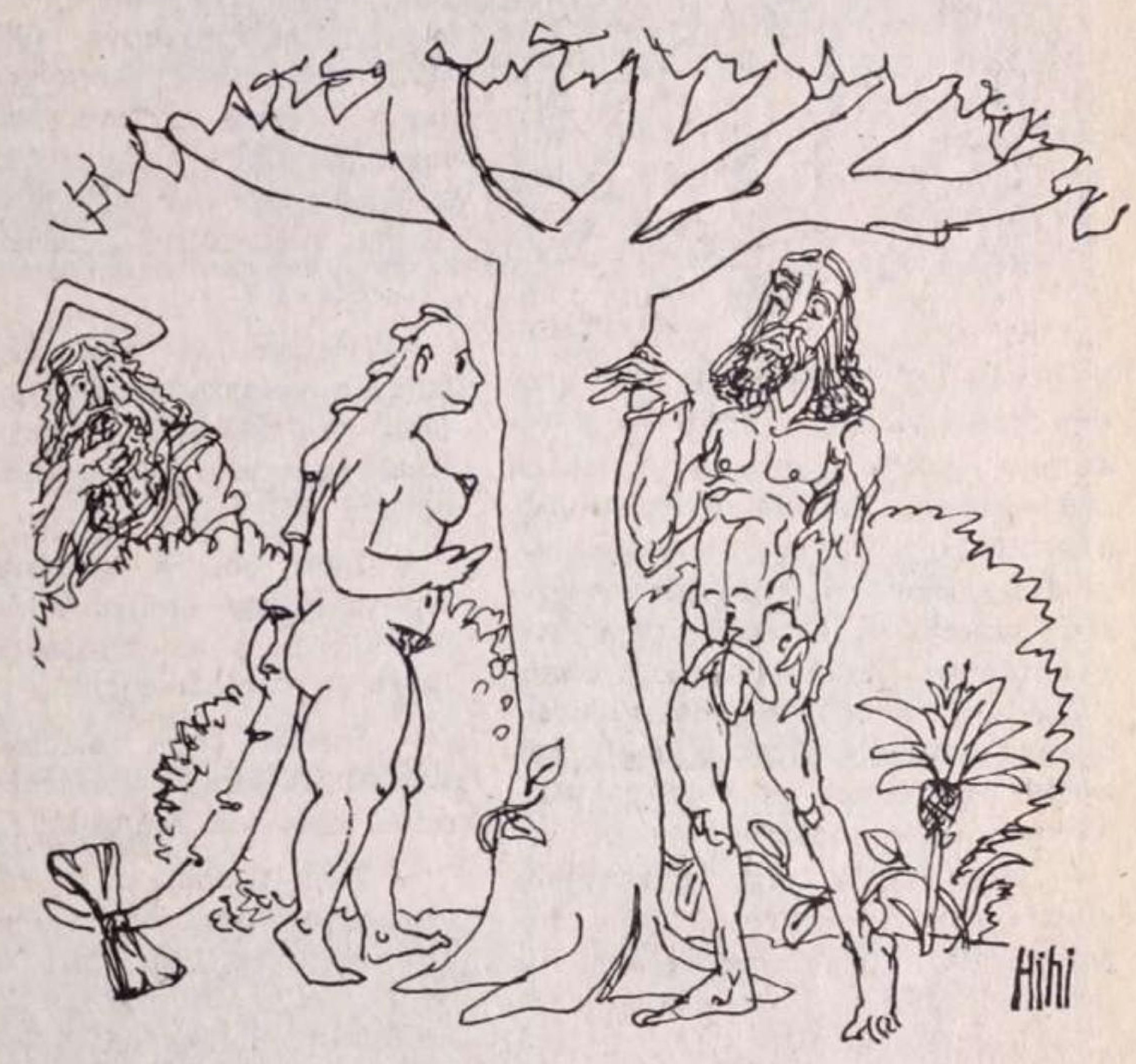
DALLOS,
BRENNER,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI

Műhiba

Műhiba

KEMÉNY KONTRA KIVÁLTÁS

— Fölteszek önnek egy *kemény* kérdést, válaszoljon, mert *keményen* figyelem!

— Nem értem, amit mondani tetszik.

— Mert nem ért ehhez a korszerű *kemény* fogalmazáshoz. Nem vette észre, hogy újságban, rádióban, tévében hogy elterjedt a közérdekű ügyekben nyilatkozók részéről a „kemény" jelző használata? Minden *kemény* az utóbbi időben. A tél, az régebben is. Még sose hallottam, hogy „az idén jó puha telünk volt". De ma már a puha hólepel is *kemény* gondokat ad a gondjaival *keményen* küzdő, *kemény* nehézségekkel viaskodó

köztisztasági vállalatnak. A gyár eme *kemény* gazdaságpolitikai viszonyok között, *kemény* valutáért, még *kemény* harcok révén se juthat hozzá *kemény* minőségű gépekhez, mert *kemény* felszereltségi gondjai és *kemény* munkaerő-hiányai egyre *keményebbek.* Az elmúlt évben is *kemény* gondokat *keménykedett* a *legkeményebb* téeszeknek is a magát *keményen* tartó időjárás.

— Magyarán: túlzó mértékben elszaporodott felszólalóink és fogalmazóink nyelvhasználatában a „kemény" szó?

— *Keményen!* De itt a másik két ká, a *kontra* és a *kiváltás.* Ehhez sincs kontravéleménye?

— Tetszik tudni, nem vagyok nyelvész, de az nekem is feltűnt, elsősorban a sportnyelvben meg a politikai hírekben, mennyi a *kontra. Kontra*támadást vezetett a a kézilabdázóknál Kontra Zsolt, pedig ellentámadással is ugyanoda jutott volna. De sokfelé a világban ezzel az új elnevezéssel dicsekedhetnek az ellenzékiek, az ellenforradalmárok, hogy *kontrák.* Nem kártyázás közben kontráznak, hanem lövöldözve vagy tüntetve. Húsz jó *kontra* a Fülöp-szigeteken *kivált* a tömegből ezer, halkan ugrándozó tüntetőt.

— Ha kivált a tömegből, akkor mehet haza.

— Az ön feje lágy, akarom mondani *kemény,* hogy *kontra* legyek! Az, hogy *kivált,* már nem azt jelenti mai nyelvünkben, hogy kiállt, vagy jeleskedett, hanem azt, hogy „helyettesített"... Ezer tonna nyersanyagot tudunk ezáltal *kiváltani*... dicsekszik a tévében egy *keményen kontra* gazdasági vezető, mintha az ezer tonna zaciba lenne csapva, és most ki kellene váltania, *kemény* munkával, harcban a *kontrákkal,* akik nem akarják. Maga a *kemény* szó is *kivált* egy sor más jelzőt: rossz, nehéz, megerőltető, rázós...

— Rázós?

— Persze. A riporter kérdez, mire a válaszadó: „Ez kemény kérdés!" — mondja, aztán sóderral *kiváltja* a tényszerűt. Hallja, hogy dörög?

— Igen, jön a *kemény szárazság* után egy *kontra* ciklon, amelyik *kiváltja* a szárazságot esőre. *Ígérte* a meteorológia.

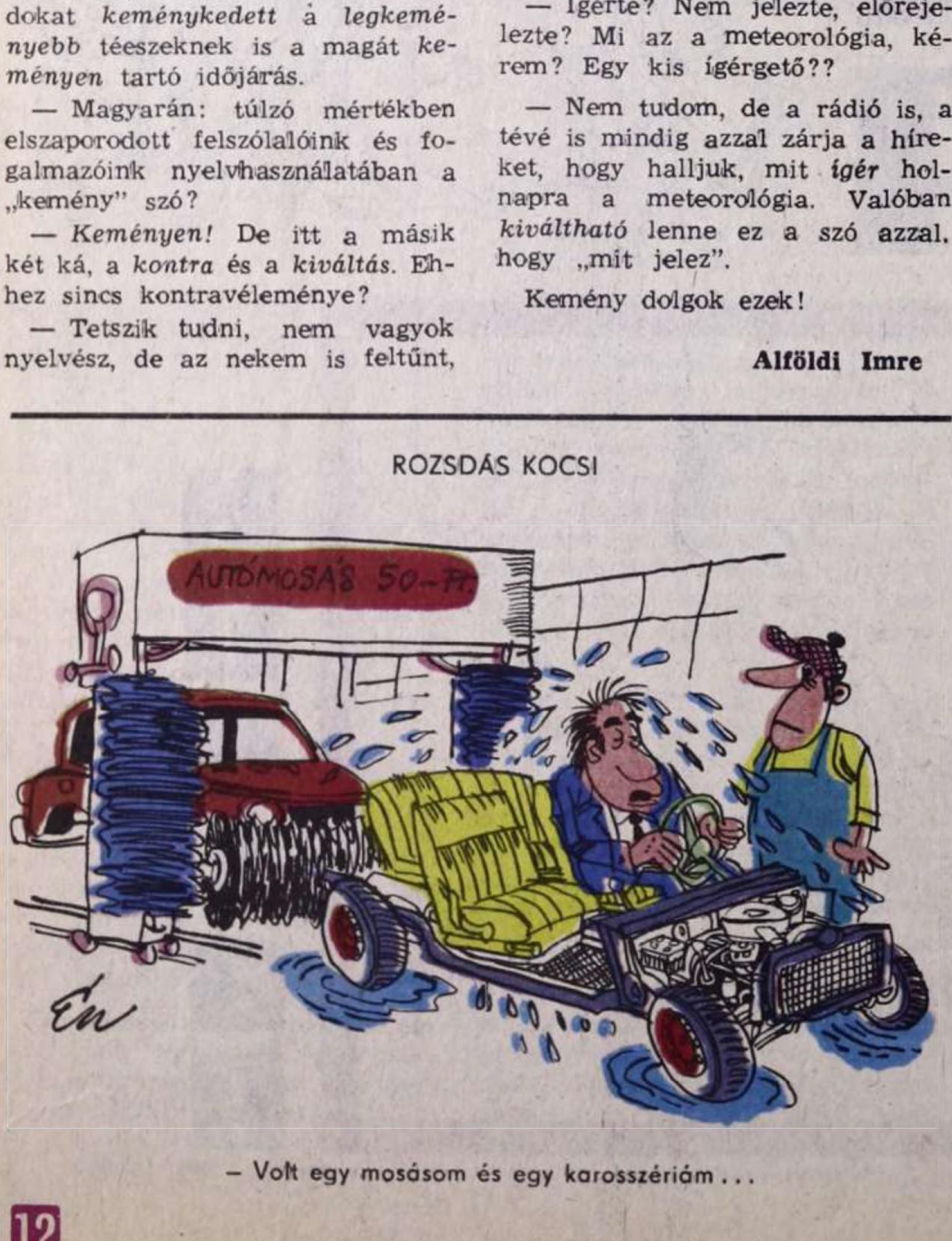
— Ígérte? Nem jelezte, előrejelezte? Mi az a meteorológia, kérem? Egy kis ígérgető??

— Nem tudom, de a rádió is, a tévé is mindig azzal zárja a híreket, hogy halljuk, mit *ígér* holnapra a meteorológia. Valóban *kiváltható* lenne ez a szó azzal, hogy „mit jelez".

Kemény dolgok ezek!

Alföldi Imre

ROZSDÁS KOCSI

– Volt egy mosásom és egy karosszériám...

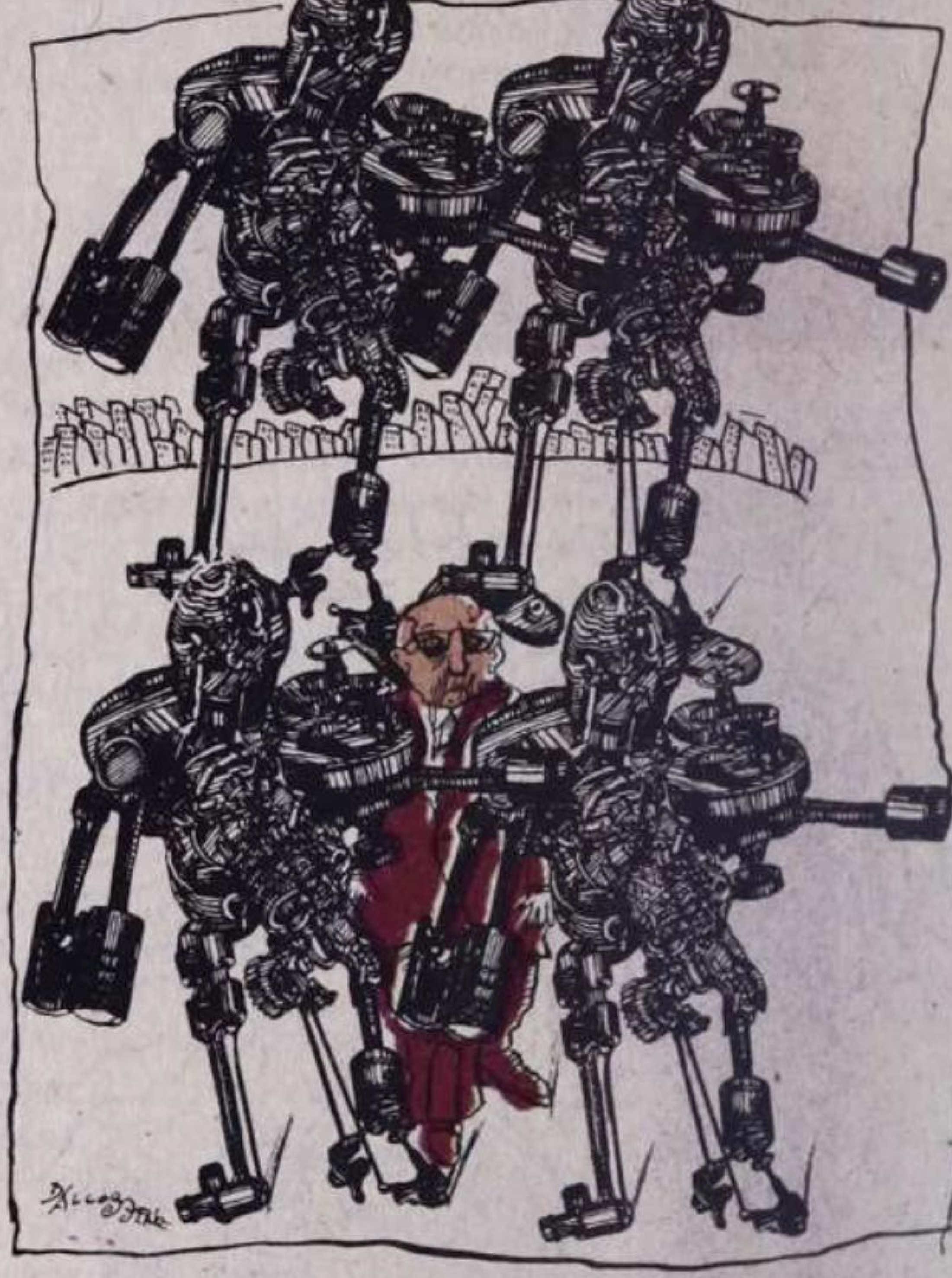
DALLOS JENŐ

GÉP-KOR-SZAK

ALKOTÓGÉP

MEGBÍZHATÓ TESTŐRÖK

GÉPANYA

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 1950 előtti katonai kiadványokat, újságokat, könyveket, felszereléseket; — Olcsó Könyvtár régi, sárgafedelű kiadványait; — FKK lapokat, újságokat; — Zenit típ. fényképezőgépet; — A „Pillangó" c. könyvet; — Nemere István: A vak madár, A rémület irányítószáma, A Triton gyilkosságok, A kupolaváros titka, A fantasztikus nagynéni, Az anyák éjjel sírnak, Halj meg énekelve c. műveit, valamint a Neutron akciót képregényben; — Lőrinc L. László: A nagy Kupola szégyene, I. Asimov: Alapítvány és birodalom, E. R. Borroughe: Tarzan, a dzsungel fia (1985-ös kiadás) című könyveket; — Rejtő Jenő könyveit; — Jó állapotban levő automata mosógépet vagy centrifugát; — Katonai v. vadásztávcsövet.

KÍNÁLNAK: A Tudomány 1985/1. számát; — Nat Riod: Túl jól fest holtan, Most van soha, Azt te csak hiszed, bébi, De maradj halott, Bízd a halálra, Meghalni és megszeretni valamint Vance Packard: Feltörekvés, reklám, szexualitás Amerikában című könyveket; — Tetovált fülű, fajtiszta németjuhász kutyákat; — 20×30-as Revue távcsövet; — C. C. Catch, Modern Talking, Sandra, A—HA, Rocky posztereket; — Modern Talking jelvényeket, képeket és Modern Talking I—II—III albumot, kazettán.

CSERÉLNEK: Jó állapotban levő, nagyméretű, sötétbarna íróasztalt gyermekszekrényre vagy kisebb szekrényre; — Modern Talking I—II—III. albumot és 4 db discokazettát kvarcjátékra; — 25×30-as Revue távcsövet katonai v. vadásztávcsőre, Prakticához való teleobjektívre; — Külföldi FKK lapokat, újságokat hasonlóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon a 4-es melléken lehet érdeklődni.

Sajnos...

Cs. G. Budapest — „Lovak ha találkoznak..." című írása nem találkozott a mi ízlésünkkel. Lehet, hogy a lovakban van a hiba?

T. P. Budapest — „Láthatási nap" című írása kis híján megnyerte a tetszésünket. Láthatólag jó humorral megírt történet, de sajnos az is jól látható, hogy sok benne az üresjárat. Kapcsoljon nagyobb sebességfokozatba!

V. F. Szamosújlak — „Rovarrock" című írásában vannak jó ötletek, de (azonban, sajnos, legnagyobb bánatunkra, stb.) azon kívül, hogy nem szereti a Rovarrock együttest, más tanulsággal nem szolgál az emberiség számára.

J. J. Budapest — Egy szállító teherautóján érdekes versikét olvasott, amit beküldött nekünk. A költemény: „Ne villogj, ne dudálj / a vezető indián / csak füstjelekre reagál!" Köszönjük, hogy megosztotta velünk e füstölgő alkotást.

Dr. K. G. Budapest — A molykérdés megoldására irányuló elmélete több mint érdekes, majdhogynem figyelemre méltó. Az a felvetés, miszerint a nőnemű molyok kipusztítása maga után vonná a moly-faj megszűnését, bizonyára tudományos értékkel bír. Csak az a kérdés, hogyan lehet egy molyról megállapítani: fiú-e vagy lány?

Z. H. Oroszlány — Sajnáljuk, hogy elvesztette a fogadást, de Szász Endre nem a Ludas Matyinál dolgozik.

efespé

TÜCSÖK és BOGÁR

kempingtáborat. A balatoni sátorvárosokban, különösen Balatonfüreden a külföldi vendégek mellett szép számmal találhatók a szocialista országokból érkező vendégek, s a ha-

Finom (?) megkülönböztetés!
(A Veszprém megyei Naplóból ollózta Angeli István)

A bombát jól megtisztítjuk, bő vízben többször átmossuk, majd lecsepegtetve, apróra vágjuk. Kevés zsírban aranysárgára pirítjuk a fi-

A tűzszerészek szakácskönyvéből?
(A Népszava kalendáriumában találta Basa Roland, hatvani olvasónk)

polit. Bearzot a piája mögül csak ennyit mormogott: „Fernando helyében én el-

Kisfröccs? Feles?
(A Népsportból nyírta Fehérvári Ferenc, gödöllői olvasónk)

Csapolás a helyszínen?
(Komáromban fotózta Szabó Károly)

Magyar Posta
Dísztávirat

Felvevő hivatal	Szám	Szó	Nap	Óra Perc
SZEKSZÁRD	1353	8	23	0839

NAGYON SOK BOLD DG SZ LETÉSNAPOT KIVVÁ
FIAD MANYED UNOKAID

A figyelmes posta!
(Születésnapi táviratát beküldte Bayer Rezsőné, csillaghegyi olvasónk)

sportszerűen viselkedik. Hol van már a négy évvel ezelőtti reklamáló, durváskodó, és piros lapot kiérdemlő Diego Maradona?

Igaz, akkor 22 éves volt — most már 25. Lehiggadt, kiegyen-

Na ja, ha Diego Armando négy év alatt csak hármat öregszik, akkor már mindent értünk!
(A Magyar Nemzetben fedezte fel dr. Gaszner Tibor)

motoros permetező, új Octávia kombi eladó, állapotban, karambolos boroshordók

Hiába, az ittas vezetés!
(A Népszabadság apróhirdetései között fedezte fel Horváth János, szerencsi olvasónk)

A déli félgömb nyarán az északi félgömb északkeleti passzátszele lépi át a földrajzi Egyenlítőt. A forgás kitérítő hatására **mint trópusi északnyugati nyári monszun halad tovább a déli félgömbön** a kontinensek belseje felé.

Az északi félgömb telén a déli félgömbre húzódik a hőmérsékleti egyenlítő, s így utat enged az északkeleti passzátszélnek. Így **az északi félgömb trópusi téli monszunja az északkeleti passzátszéllel azonos lesz. A déli félgömbön a nyári monszun helyét elfoglaló délkeleti passzátszél válik téli monszunná.**

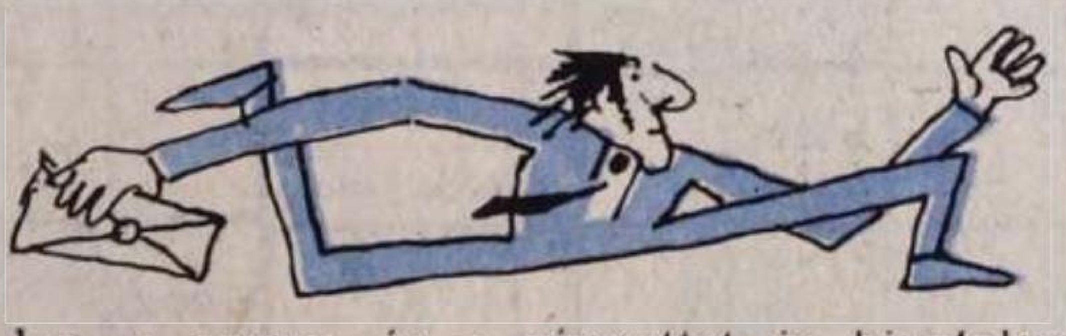
Észnél vagytok még, gyerekek?
(Az elsőosztályos gimnáziumi földrajzkönyvből tanulta és ollózta egy diáklány)

APOSTOLOK LOVÁN BIZTOSABB

Egyetemi hallgató vagyok, azoknak a táborából, akiket a hagyományok szerint nem vet fel a pénz. A minap a kabai postahivatalban feladtam 2500 forintot hasonló anyagi helyzetben levő évfolyamtársam címére. A dolog sürgősségére való tekintettel távirati úton. Az összegen felül 41 forintot fizettem az érvényes Postai Díjszabás értelmében, s bíztam a küldemény megérkezésében.

Mindez 1986. július 22-én történt. Három nap múlva telefonon tudtam meg a címzettől, hogy a küldemény még nem érkezett meg.

Bementem hát a felvevő postahivatalba, s miután kissé indulatosan érdeklődtem, a hivatal vezetője nyugalomra intett, majd kitöltött egy „tudakozvány" fejlécű formanyomtatványt. Ezután egy 10 forintos illetékbélyeget ragasztott rá — az én költségemen (!) — s közölte, három napon belül dűlőre jut a do-

log, s engem és a címzettet is hivatalosan értesítik a késedelem okáról.

Nem így történt. Barátom a pénzt július 31-én kapta meg, a kísérő blankettán 30-a (!) szerepelt a feladás időpontjaként — mintha mi sem történt volna. Legközelebb, amennyiben fontos — és főképp sürgős — feladnivalóm akad, magam pattanok fel az apostolok lovára és személyesen viszem el a címzetthez.

A 10 forint külön költséget pedig tandíjnak tekintem.

Haraszti Gyula
Sopron

CSERE

című rejtvényünk megfejtése:

— Az lehet, de hogy nézne ki, ha nyakkendő helyett cipőt kötne fel.

200—200 forintot nyert:

Soós Erzsébet, Pécs, Ybl Miklós u. 7/2., 7633

Sándor Anikó, Győr, Ifjúsági krt. 68., 9023

Mező Sándor, Salgótarján, Arany János út 25., 3100

A nyereményeket postán küldjük el.

A TAKARÉKOSSÁG TETEJE

– Takarékpénztár?! Mennyi van még a betétszámlámon?

— Apu, régóta vagy az anyu férje?

— Igen, kisfiam, már tizenkét éve.

— És meddig kell még?

A bíró a vádlotthoz:

— Azt állítja, hogy tévedésből tette zsebre a más pénztárcáját? Hát nem vette észre, hogy a tárca idegen?

A vádlott:

— Azt igen, de a pénz nagyon ismerős volt!

AFRIKA

– Enyém baj nem TESCO, enyém baj MALÁRIA.

TRIBÜN

Zongorahangoló dolgozik a tornateremben. A művészi tornász kislányok zongoráját hangolja. Órák hosszat ütögeti a billentyűket, mindegyiket többször is egymásután. Végül az egyik leányka megkérdezi:

— Ez nagyon szép, de nem tud valami más nótát is?

*

Joy Adams írja a Columbia Features-ben:

— Mesélhetnek nekem a fogyókúráról. Van egy ismerősöm, hatszor eszik napjában. Egy átlagos étkezés során elfogyaszt három vastag szelet sültet, egy kiló sültkrumplit, három hamburgert és egy egész csokoládétortát. Ennek ellenére egy grammot sem változik a súlya. Hosszú évek óta egyformán 153 kiló!

*

Eugene Klein, a San Diego Chargers rögbicsapatának tulajdonosa versenylovat vásárolt. Az üzlet bejött, a derék jószág egy csomó versenyt — és egy csomó pénzt — nyert a gazdájának. Az újságírók persze megkérdezték a tulajt: mi a különbség?

— Csupán annyi — volt a válasz —, hogy ha a lovam megnyer egy versenyt, nem kopog be másnap az irodába, jobb szerződést követelni.

*

Egy profijátékos vallomása:

— Az edzőm néha megfeledkezik magáról és akkor olyat tesz, amire mindenki sokáig emlékszik.

*

Michael Smolinsky mesélte:

— Új szemüveg kellett volna, felhívtam az optikusomat, mikor tud fogadni. Szombat reggel tíz órát ajánlotta. Mondtam, hogy az nem alkalmas, mert egy ötkilométeres országúti futóversenyen veszek részt. „Na és ugyanaznap délután háromkor?". „Hát... nem is tudom..." — tűnődtem, mert akkor a lányomért kellett elmennem az óvodába. Az optikus csodálkozó hangon kérdezte: „Tulajdonképpen mennyi idő kell magának ahhoz, hogy öt kilométert lefusson?"

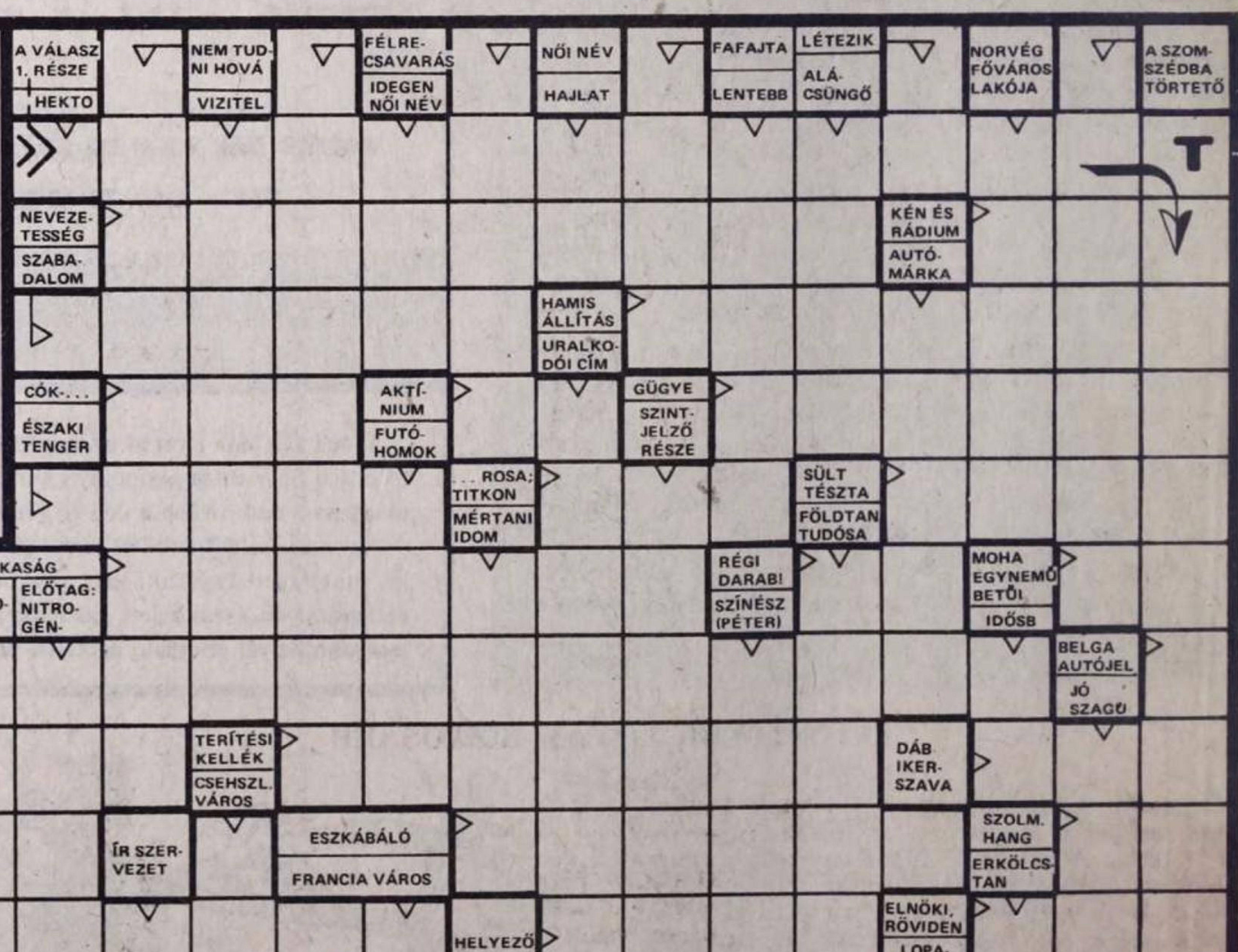
(p. p.)

MEGTÉVESZTÉS

Éjszakai vadászaton egy kocavadász rálőtt vadásztársára, akit csak súrolt a golyó. A vadászat vezetője így támad a tettesre: – Hogyan tehetett ilyet? Nem hallotta, amikor hangosan kiáltotta maga felé, hogy ő nem vaddisznó?

A kocavadász válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 8-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

HUMOR IMPORT

ORVOSI ESETEK

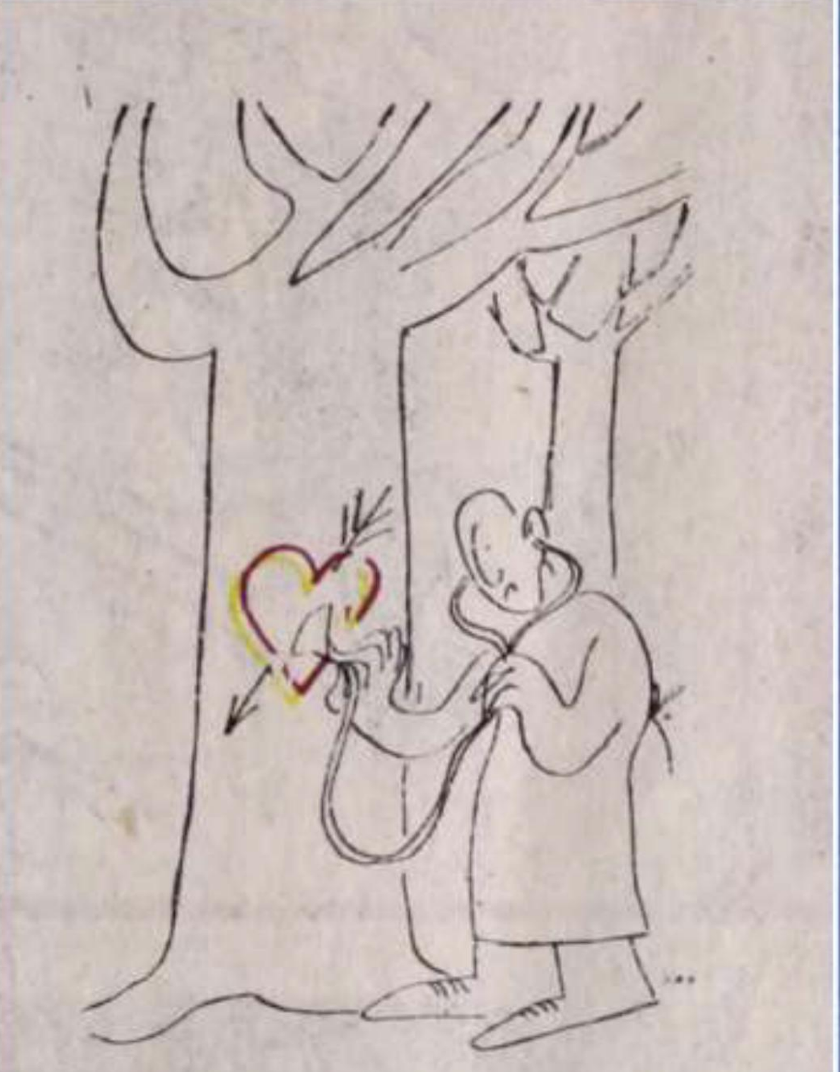
– Oxigént kértem, nővér, nem héliumot!

– Már megint a virágvázába dobálta a vitamintablettákat, ketteske!

– Dupla adag altatót kérek, nővérke. Ma meglátogatott a feleségem…

FRANCIASALÁTA

Szegény Ádám! Ő még a feleségét se csalhatta meg…

•

Kissé bonyolult szerelem:
— Ha te engem úgy szeretsz, ahogy én szeretlek, akkor és úgy szeretlek, ahogy te szeretsz.

•

— Megfejthetetlen — panaszkodik barátom — a rossz hír mindig akkor jön, amikor nem kéne!

•

Egy befejezés felé közelgő beszélgetésre leszek figyelmes:
— Aztán miért nem verekedtél meg vele?

— Nézd — válaszol a kérdezett — ha ő a gyengébb, becstelenség megverni, ha viszont ő az erősebb, nem vagyok hülye tönkreveretni magam. Ha meg netán egyforma erősek lennénk, minek püfölnénk egymást?!

•

Megoldás:

— A villamosmegállóban vettem észre, hogy nincs nálam jegy, és a pénztárcámat is otthon felejtettem!

— Na és mit csináltál?!

— Megvártam, míg hetvenéves leszek!

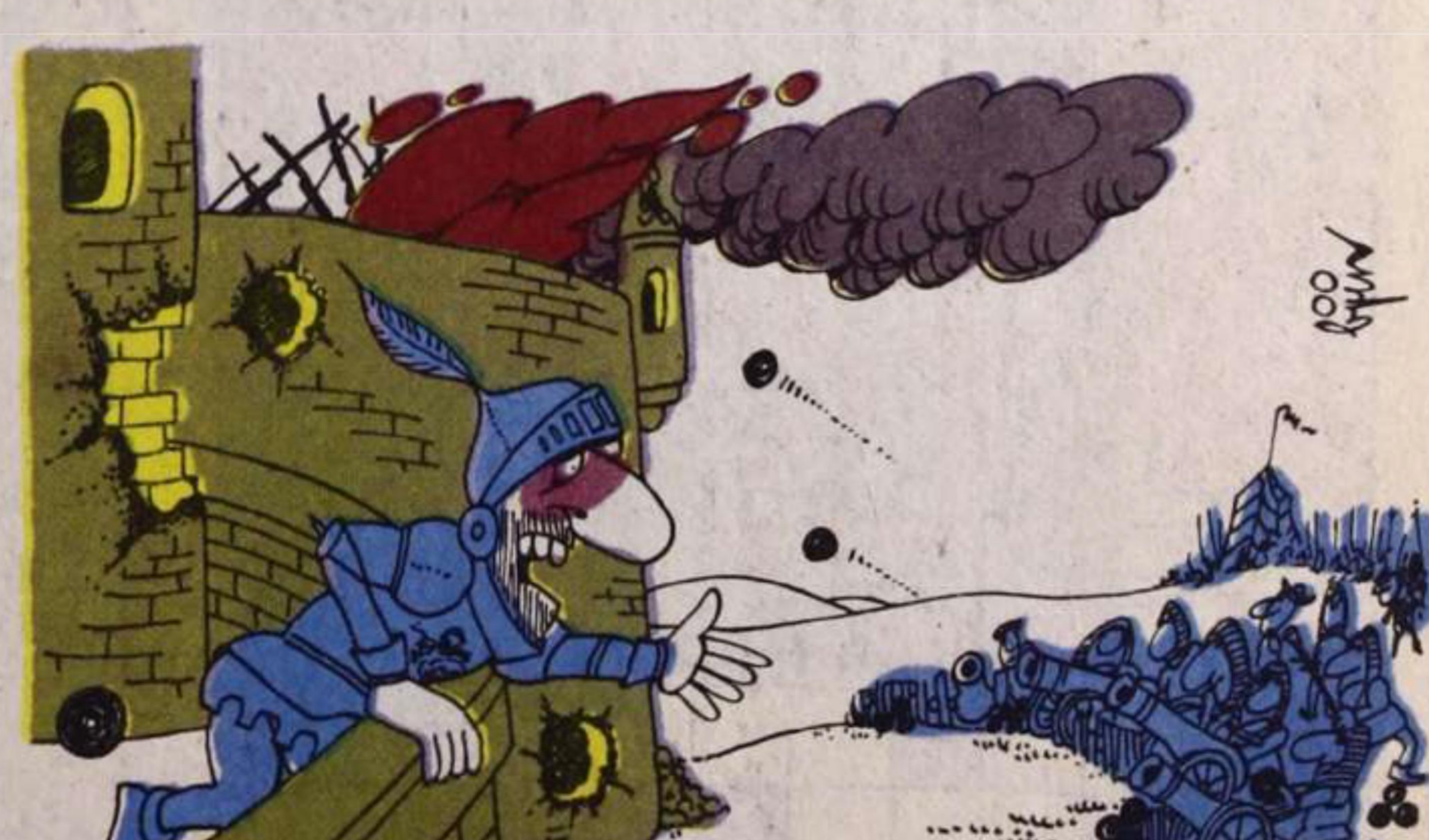
Sípos Ferenc

ÖNKÉNTES HÁZI ÉLETMENTŐ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A lóversenypályán Kovács szemrehányást tesz a barátjának:
— Te azt mondtad, hogy Szélvész nagyszerű ló!
— Talán nem az? Tizenegy másik ló kellett ahhoz, hogy megverje!

– Elment az eszetek? Ahelyett, hogy új várakat építenétek, megint csak romboltok?!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: **FEKETE GÁBOR**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-36

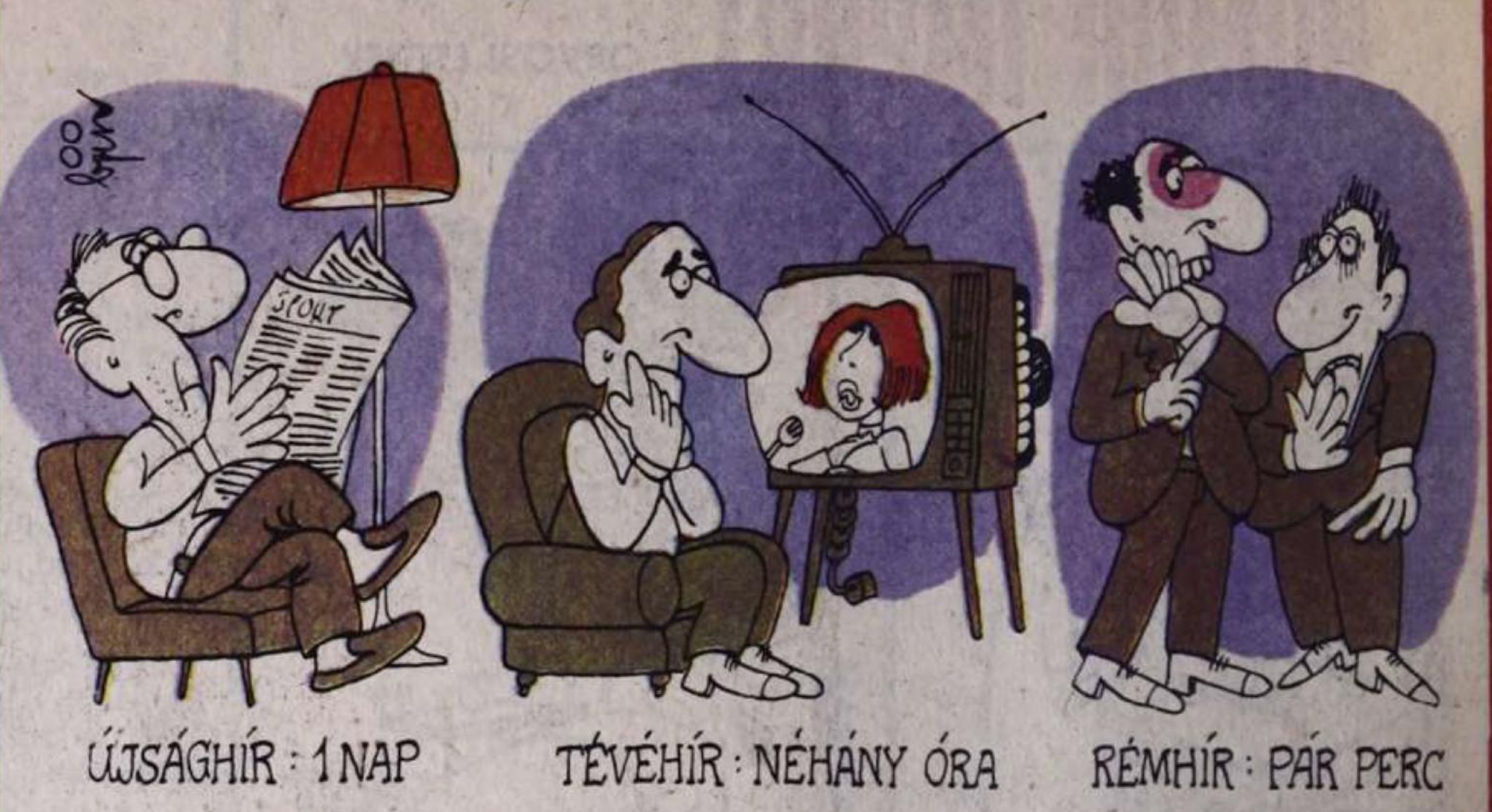
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

ÚJ ROMANTIKA

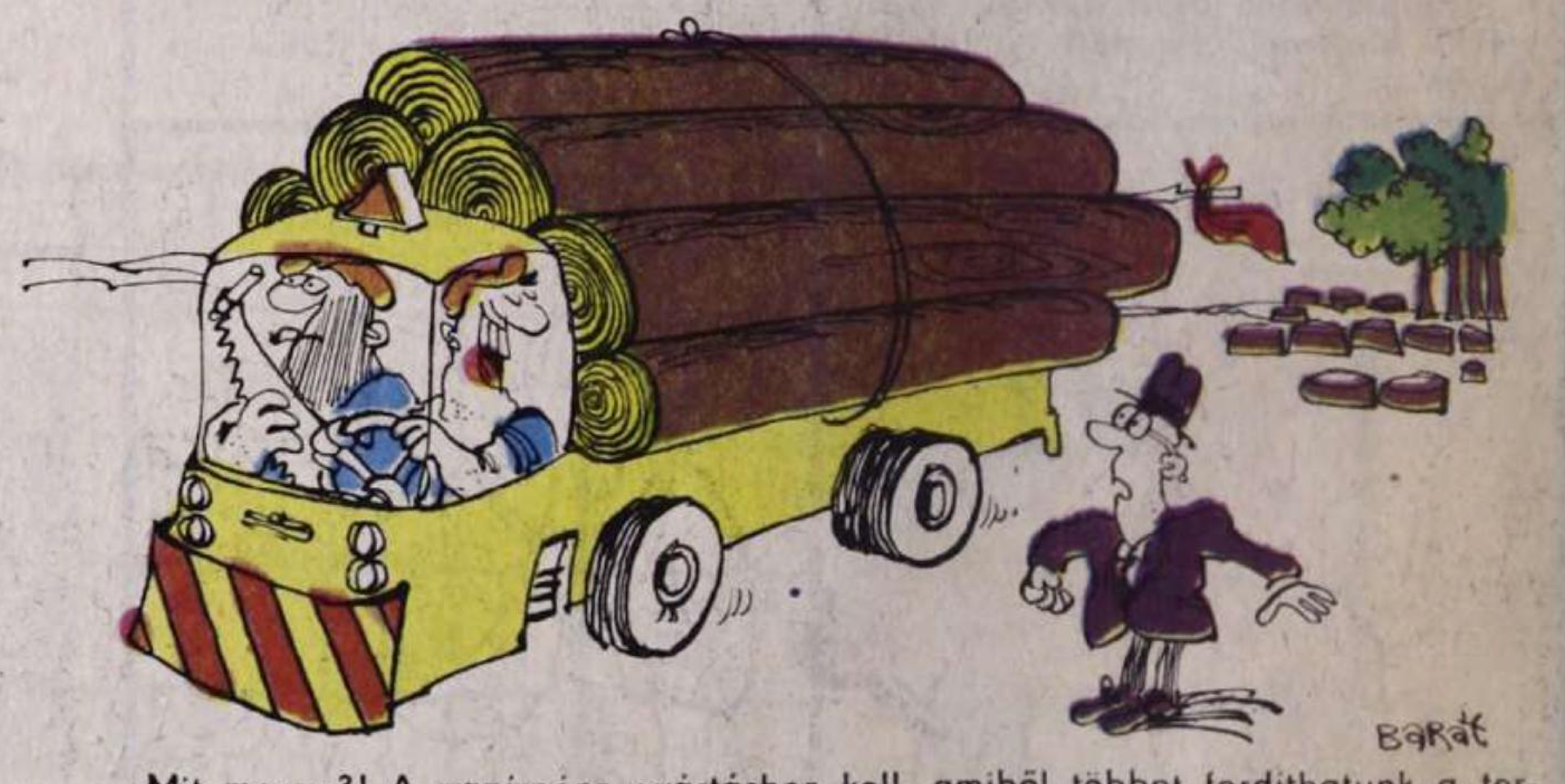

. . . az utolsó nővér megszöktetése

AZ INFORMÁCIÓ TERJEDÉSI SEBESSÉGE

ZAJLIK A BAJNOKSÁG

– Mit morog?! A papírpénz gyártáshoz kell, amiből többet fordíthatunk a természetvédelemre.

UTÓSZEZON

SZÜKSÉGLAKÁS

– A tanács új lakás helyett új lavórokat utalt ki maguknak . . .

